

Obsah

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2018/C 231/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i>	1
---------------	---	---

V *Oznámení*

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2018/C 231/02	Věc C-574/15: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 2. května 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale di Varese – Itálie) – trestní řízení proti Maurovi Scialdonemu „Řízení o předběžné otázce — Daň z přidané hodnoty (DPH) — Ochrana finančních zájmů Unie — Článek 4 odst. 3 SEU — Článek 325 odst. 1 SFEU — Směrnice 2006/112/ES — Úmluva PIF — Sankce — Zásady rovnocennosti a efektivity — Neodvedení DPH vyplývající z ročního daňového přiznání v zákonem stanovených lhůtách — Vnitrostátní právní úprava, která stanoví trest odnětí svobody jen tehdy, jestliže částka nezaplacené DPH překračuje určitou prahovou hodnotu zakládající trestnost — Vnitrostátní právní úprava, která stanoví nižší prahovou hodnotu trestnosti v případě neodvedení srážkové daně z příjmů“	2
---------------	--	---

2018/C 231/03	Věc C-82/16: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 8. května 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Raad voor Vreemdelingenbetwistingen – Belgique) – K. A. a další v. Belgische Staat „Řízení o předběžné otázce — Ochrana hranic, azyl, přístěhovalectví — Článek 20 SFEU — Listina základních práv Evropské unie — Články 7 a 24 — Směrnice 2008/115/ES — Články 5 a 11 — Státní příslušník třetí země, na kterého se vztahuje zákaz vstupu na území — Žádost o povolení k pobytu za účelem sloučení rodiny s občanem Unie, který nikdy nevyužil svobody pohybu — Odmítnutí zabývat se žádostí“	3
---------------	--	---

2018/C 231/04	Spojené věci C-331/16 a C-366/16: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 2. května 2018 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Middelburg, Raad voor Vreemdelingenbetwistingen – Nizozemsko, Belgie) – K. v. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (C-331/16), H. F. v. Belgische Staat (C-366/16) „Řízení o předběžné otázce — Občanství Evropské unie — Právo na volný pohyb a pobyt na území členských států — Směrnice 2004/38/ES — Článek 27 odst. 2 druhý pododstavec — Omezení práva vstupu a práva pobytu z důvodů veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti nebo veřejného zdraví — Vyhoštění z důvodů veřejného pořádku nebo veřejné bezpečnosti — Chování představující skutečné, aktuální a dostatečně závažné ohrožení některého ze základních zájmů společnosti — Osoba, jejíž žádost o azyl byla zamítnuta z důvodů uvedených v čl. 1 oddílu F Ženevské úmluvy nebo v čl. 12 odst. 2 směrnice 2011/95/EU — Článek 28 odst. 1 — Článek 28 odst. 3 písm. a) — Ochrana před vyhoštěním — Pobyt v hostitelském členském státě po dobu posledních deseti let — Naléhavé důvody týkající se veřejné bezpečnosti — Pojem“	4
2018/C 231/05	Věc C-376/16 P: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 3. května 2018 – Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) v. European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA, Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE „Kasační opravný prostředek — Veřejné zakázky na služby — Poskytování externích služeb týkajících se správy programů a projektů, jakož i technického poradenství v oblasti informačních technologií — Kaskádové řízení — Článek 21 statutu Soudního dvora Evropské unie — Článek 76 a čl. 84 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu — Zákaz rozhodovat ultra petita — Poměrné vážení podkritérií v rámci kritérií pro zadání — Zjevně nesprávná posouzení — Nařízení (ES, Euratom) č. 1605/2002 – Článek 100 odst. 2 — Rozhodnutí o odmítnutí nabídky — Nedostatečné odůvodnění — Ztráta příležitosti — Mimosmluvní odpovědnost Evropské unie — Návrh na náhradu škody“	6
2018/C 231/06	Věc C-684/17 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 6. prosince 2017 společnostmi Banca Monte dei Paschi di Siena SpA a Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 26. září 2017 ve věci T-83/16, Banca Monte dei Paschi di Siena a Banca Widiba SpA v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)	6
2018/C 231/07	Věc C-685/17 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 6. prosince 2017 společnostmi Banca Monte dei Paschi di Siena SpA a Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 26. září 2017 ve věci T-84/16, Banca Monte dei Paschi di Siena a Banca Widiba SpA v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)	7
2018/C 231/08	Věc C-168/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesarbeitsgericht (Německo) dne 5. března 2018 – Pensions-Sicherungs-Verein VVaG v. Günther Bauer	7
2018/C 231/09	Věc C-175/18 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 6. března 2018 PTC Therapeutics International Ltd proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 5. února 2018 ve věci T-718/15, PTC Therapeutics International Ltd v. Evropská agentura pro léčivé přípravky (EMA)	8
2018/C 231/10	Věc C-178/18 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 7. března 2018 MSD Animal Health Innovation GmbH, Intervet international BV proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 5. února 2018 ve věci T-729/15, MSD Animal Health Innovation GmbH a Intervet international BV v. Evropská agentura pro léčivé přípravky	9
2018/C 231/11	Věc C-203/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Německo) dne 20. března 2018 – Deutsche Post AG, Klaus Leymann v. Land Nordrhein-Westfalen	10
2018/C 231/12	Věc C-210/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Schienen-Control Kommission (Rakousko) dne 23. března 2018 – WESTbahn Management GmbH v. ÖBB-Infrastruktur AG	10
2018/C 231/13	Věc C-224/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Naczelnym Sądem Administracyjnym (Polsko) dne 28. března 2018 – Budimex S. A.	11
2018/C 231/14	Věc C-225/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Naczelnym Sądem Administracyjnym (Polsko) dne 28. března 2018 – Grupa Lotos S.A.	11
2018/C 231/15	Věc C-227/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Budai Központi Kerületi Bíróság (Maďarsko) dne 3. dubna 2018 – VE v. WD	12

2018/C 231/16	Věc C-228/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Kúria (Maďarsko) dne 3. dubna 2018 – Gazdasági Versenyhivatal v. Budapest Bank Nyrt. a další	13
2018/C 231/17	Věc C-235/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Naczelny Sąd Administracyjny (Polska) dne 28. března 2018 – Vega International Car Transport and Logistic – Trading GmbH . . .	14
2018/C 231/18	Věc C-262/18 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 16. dubna 2018 Evropská komise proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 5. února 2018 ve věci T-216/15, Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s. v. Evropská komise	14
2018/C 231/19	Věc C-280/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Symvoulio tis Epikrateias (Řecko) dne 24. dubna 2018 – Alain Flausch, Andrea Bosco, Estienne Roger Jean Pierre Albrespy, Somateio „Syndesmos Iiton“, Somateio „Elliniko Diktyo – Filoi tis Fisis“, Somateio „Syllogos Prostasias kai Perithalpsis Agias Zonis – SPPAZ“ v. Ypourgos Perivallontos kai Energeias, Ypourgos Oikonomikon, Ypourgos Tourismou, Ypourgos Naftilias kai Nisiotikis Politikis	16
2018/C 231/20	Věc C-312/18 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 11. května 2018 společnostmi Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH, Sociétés traitements chimiques des métaux proti usnesení Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 21. března 2018 ve věci T-361/17, Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH, Sociétés traitements chimiques des métaux v. Evropská komise	17

Tribunál

2018/C 231/21	Věc T-429/13 a T-451/13: Rozsudek Tribunálu ze dne 17. května 2018 – Bayer CropScience a další v. Komise „Přípravky na ochranu rostlin — Účinné látky klothianidin, thiamethoxam a imidakloprid — Přezkum schválení — Článek 21 nařízení (ES) č. 1107/2009 — Zákaz použití a prodeje osiva ošetřeného přípravky na ochranu rostlin obsahujícími dotčené účinné látky — Článek 49 odst. 2 nařízení č. 1107/2009 — Zásada obezřetnosti — Proporcionalita — Právo být vyslechnut — Mimosmluvní odpovědnost“	18
2018/C 231/22	Věc T-584/13: Rozsudek Tribunálu ze dne 17. května 2018 – BASF Agro a další v. Komise „Přípravky na ochranu rostlin — Účinná látka fipronil — Přezkum schválení — Článek 21 nařízení (ES) č. 1107/2009 — Zákaz použití a prodeje osiva ošetřeného přípravky na ochranu rostlin obsahujícími dotčenou účinnou látku — Článek 49 odst. 2 nařízení č. 1107/2009 — Zásada obezřetnosti — Analýza dopadů“	19
2018/C 231/23	Věc T-283/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 8. května 2018 – Esso Raffinage v. ECHA „REACH — Hodnocení dokumentace — Kontrola souladu žádostí o registraci — Kontrola předložených informací a kroky navazující na vyhodnocení dokumentace — Prohlášení o nesplnění požadavků — Příslušnost Tribunálu — Žaloba na neplatnost — Napadnutelný akt — Bezprostřední a osobní dotčení — Přípustnost — Právní základ — Články 41, 42 a 126 nařízení (ES) č. 1907/2006“	20
2018/C 231/24	Věc T-205/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 17. května 2018 – Litva v. Komise „Fond soudržnosti — Výdaje vyloučené z financování — Technická podpora při správě Fondu soudržnosti v Litvě — DPH — Článek 11 odstavce 1 a 3 nařízení (ES) č. 16/2003 — Snížení finanční pomoci“	21
2018/C 231/25	Věc T-626/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 16. května 2018 – Troszczyński v. Parlament „Pravidla pro poskytování náhrad a příspěvků poslancům Evropského parlamentu — Příspěvky na parlamentní asistenci — Vrácení neoprávněně vyplacených částek — Pravomoc generálního tajemníka — Electa una via — Právo na obhajobu — Důkazní břemeno — Povinnost uvést odůvodnění — Politická práva — Rovné zacházení — Zneužití pravomoci — Nezávislost poslanců — Nesprávné skutkové zjištění — Přiměřenost“	21
2018/C 231/26	Věc T-675/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 15. května 2018 – Wirecard v. EUIPO (mycard2go) „Ochranná známka Evropské unie — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie mycard2go — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Popisný charakter — Článek 7 odstavce 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní článek 7 odstavce 1 písm. b) a c) nařízení (EU) 2017/1001] — Povinnost uvést odůvodnění — Článek 75 první věta nařízení č. 207/2009 (nyní článek 94 první věta nařízení 2017/1001)“	22

2018/C 231/27	Věc T-676/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 15. května 2018 – Wirecard v. EUIPO (mycard2go) „Ochranná známka Evropské unie — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie mycard2go — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Popisný charakter — Článek 7 odstavec 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní článek 7 odstavec 1 písm. b) a c) nařízení (EU) 2017/1001]“	23
2018/C 231/28	Věc T-712/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 16. května 2018 – Deutsche Lufthansa v. Komise „Hospodářská soutěž — Spojování podniků — Trh letecké dopravy — Rozhodnutí, kterým se prohlašuje spojení podniků za slučitelné s vnitřním trhem s výhradou dodržení určitých závazků — Žádost o osvobození od části povinností, jež jsou předmětem závazků — Proporcionalita — Legitimní očekávání — Zásada řádné správy — Zneužití pravomoci“	23
2018/C 231/29	Věc T-818/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 16. května 2018 – Netflix International a Netflix v. Komise „Žaloba na neplatnost — Státní podpory — Podpora, kterou Německo zamýšlí poskytnout na podporu filmové produkce a distribuce — Rozhodnutí, kterým se podpora prohlašuje za slučitelnou s vnitřním trhem — Nedostatek osobního dotčení — Nařizovací akt vyžadující přijetí prováděcích opatření — Nepřípustnost“	24
2018/C 231/30	Věc T-860/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 15. května 2018 – Wirecard v. EUIPO (mycard2go) „Ochranná známka Evropské unie — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie mycard2go — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Popisný charakter — Článek 7 odstavec 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní článek 7 odstavec 1 písm. b) a c) nařízení (EU) 2017/1001]“	25
2018/C 231/31	Věc T-23/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 16. května 2018 – Barnett v. EHSV „Veřejná služba — Úředníci — Starobní důchod — Předčasný odchod do důchodu bez snížení nároků na důchod — Opatření dříve upravené v čl. 9 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu — Zájem služby — Splnění povinností vyplývajících ze zrušujícího rozsudku Soudu pro veřejnou službu — Odpovědnost“	25
2018/C 231/32	Věc T-387/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 16. května 2018 – Triggerball v. EUIPO (Tvar předmětu podobajícího se míči s hranami) „Ochranná známka Evropské unie — Přihláška třírozměrné ochranné známky Evropské unie — Tvar předmětu podobajícího se míči s hranami — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Rozlišovací způsobilost — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“	26
2018/C 231/33	Věc T-199/18: Žaloba podaná dne 16. března 2018 – SCF Terminal (Cyprus) a S H B v. Rada a další	26
2018/C 231/34	Věc T-230/18: Žaloba podaná dne 6. dubna 2018 – Czarnecki v. Parlament	27
2018/C 231/35	Věc T-238/18: Žaloba podaná dne 12. dubna 2018 – Netflix International a Netflix v. Komise	28
2018/C 231/36	Věc T-239/18: Žaloba podaná dne 17. dubna 2018 – SKS Import Export v. Komise	29
2018/C 231/37	Věc T-241/18: Žaloba podaná dne 18. dubna 2018 – Bruno v. Komise	29
2018/C 231/38	Věc T-242/18: Žaloba podaná dne 18. dubna 2018 – VV v. Komise	30
2018/C 231/39	Věc T-243/18: Žaloba podaná dne 20. dubna 2018 – VW v. Komise	31
2018/C 231/40	Věc T-244/18: Žaloba podaná dne 20. dubna 2018 – Synergy Hellas v. Komise	31
2018/C 231/41	Věc T-250/18: Žaloba podaná dne 23. dubna 2018 – RATP v. Komise	32
2018/C 231/42	Věc T-255/18: Žaloba podaná dne 23. dubna 2018 – US v. ECB	33
2018/C 231/43	Věc T-256/18: Žaloba podaná dne 24. dubna 2018 – Arezzo Indústria e Comércio v. EUIPO (SCHUTZ)	34
2018/C 231/44	Věc T-261/18: Žaloba podaná dne 26. dubna 2018 – Roxtec v. EUIPO – Wallmax (Vyobrazení černého čtverce se sedmi modrými soustřednými kružnicemi)	35
2018/C 231/45	Věc T-263/18: Žaloba podaná dne 26. dubna 2018 – Meblo Trade v. EUIPO – Meblo Int (MEBLO)	35

2018/C 231/46	Věc T-265/18: Žaloba podaná dne 27. dubna 2018 – Biernacka-Hoba v. EUIPO – Formata Bogusław Hoba (Formata)	36
2018/C 231/47	Věc T-267/18: Žaloba podaná dne 30. dubna 2018 – Iceland Foods v. EUIPO – Íslandsstofa (INSPIRED BY ICELAND)	37
2018/C 231/48	Věc T-268/18: Žaloba podaná dne 27. dubna 2018 – Sandrone v. EUIPO – J. Garcia Carrion (Luciano Sandrone)	38
2018/C 231/49	Věc T-269/18: Žaloba podaná dne 2. května 2018 – Inditex v. EUIPO – Ffauf (ZARA)	38
2018/C 231/50	Věc T-271/18: Žaloba podaná dne 3. května 2018 – Mauritsch v. INEA	39
2018/C 231/51	Věc T-276/18: Žaloba podaná dne 27. dubna 2018 – Julius-K9 v. EUIPO – El Corte Inglés (K9 UNIT)	40
2018/C 231/52	Věc T-277/18: Žaloba podaná dne 4. května 2018 – Zitro IP v. EUIPO (PICK & WIN MULTISLOT)	40
2018/C 231/53	Věc T-279/18: Žaloba podaná dne 30. dubna 2018 – Alliance Pharmaceuticals v. EUIPO – AxiCorp (AXICORP ALLIANCE)	41
2018/C 231/54	Věc T-287/18: Žaloba podaná dne 4. května 2018 – M. I. Industries v. EUIPO – Natural Instinct (Nature's Variety Instinct)	42
2018/C 231/55	Věc T-288/18: Žaloba podaná dne 4. května 2018 – M. I. Industries v. EUIPO – Natural Instinct (NATURE'S VARIETY INSTINCT)	43
2018/C 231/56	Věc T-290/18: Žaloba podaná dne 4. května 2018 – Agmin Italy v. Komise	43
2018/C 231/57	Věc T-291/18: Žaloba podaná dne 7. května 2018 – Biedermann Technologies v. EUIPO (Compliant Constructs)	45
2018/C 231/58	Věc T-296/18: Žaloba podaná dne 7. května 2018 – Polskie Linie Lotnicze „LOT“ v. Komise	45
2018/C 231/59	Věc T-300/18: Žaloba podaná dne 13. května 2018 – Janukovyč v. Rada	46
2018/C 231/60	Věc T-301/18: Žaloba podaná dne 13. května 2018 – Janukovyč v. Rada	48

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2018/C 231/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 221, 25.6.2018.

Dřívější publikace

Úř. věst. C 211, 18.6.2018

Úř. věst. C 200, 11.6.2018.

Úř. věst. C 190, 4.6.2018.

Úř. věst. C 182, 28.5.2018.

Úř. věst. C 166, 14.5.2018.

Úř. věst. C 161, 7.5.2018.

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 2. května 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale di Varese – Itálie) – trestní řízení proti Maurovi Scialdonemu

(Věc C-574/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Daň z přidané hodnoty (DPH) — Ochrana finančních zájmů Unie — Článek 4 odst. 3 SEU — Článek 325 odst. 1 SFEU — Směrnice 2006/112/ES — Úmluva PIF — Sankce — Zásady rovnocennosti a efektivity — Neodvedení DPH vyplývající z ročního daňového přiznání v zákonem stanovených lhůtách — Vnitrostátní právní úprava, která stanoví trest odnětí svobody jen tehdy, jestliže částka nezaplacené DPH překračuje určitou prahovou hodnotu zakládající trestnost — Vnitrostátní právní úprava, která stanoví nižší prahovou hodnotu trestnosti v případě neodvedení srážkové daně z příjmů“

(2018/C 231/02)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale di Varese

Účastník původního trestního řízení

Mauro Scialdone

Výrok

Směrnici Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, ve spojení s čl. 4 odst. 3 SEU a čl. 325 odst. 1 SFEU, musí být vykládána v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví, že když v zákonem stanovených lhůtách není odvedena daň z přidané hodnoty (DPH), která vyplývá z ročního daňového přiznání za dané zdaňovací období, představuje toto trestný čin, za který je možné uložit trest odnětí svobody jen tehdy, pokud výše nezaplacené DPH překročí prahovou hodnotu trestnosti ve výši 250 000 eur, zatímco za trestný čin neodvedení srážkové daně z příjmů je stanovena prahová hodnota trestnosti ve výši 150 000 eur.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 48, 8.2.2016.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 8. května 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Raad voor Vreemdelingenbetwistingen – Belgique) – K. A. a další v. Belgische Staat

(Věc C-82/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Ochrana hranic, azyl, přistěhovalectví — Článek 20 SFEU — Listina základních práv Evropské unie — Články 7 a 24 — Směrnice 2008/115/ES — Články 5 a 11 — Státní příslušník třetí země, na kterého se vztahuje zákaz vstupu na území — Žádost o povolení k pobytu za účelem sloučení rodiny s občanem Unie, který nikdy nevyužil svobody pohybu — Odmítnutí zabývat se žádostí“

(2018/C 231/03)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Účastníci původního řízení

Žalobci: K. A., M. Z., M. J., N. N. N., O. I. O., R. I., B. A.

Žalovaný: Belgische Staat

Výrok

- 1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí, a zejména její články 5 a 11, musí být vykládána v tom smyslu, že nebrání praxi členského státu spočívající v nezabývání se žádostí o povolení k pobytu za účelem sloučení rodiny podanou na jeho území státním příslušníkem třetí země, jenž je rodinným příslušníkem občana Unie, který má státní příslušnost tohoto členského státu a nikdy nevyužil svobody pohybu, pouze z toho důvodu, že se na tohoto státního příslušníka třetí země vztahuje zákaz vstupu na uvedené území.
- 2) Článek 20 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že:
 - brání praxi členského státu spočívající v nezabývání se takovou žádostí pouze z tohoto důvodu, aniž je zkoumáno, zda mezi tímto občanem Unie a tímto státním příslušníkem třetí země existuje vztah závislosti takové povahy, že v případě odmítnutí udělení odvozeného práva pobytu posledně uvedenému by uvedený občan Unie byl *de facto* nucen opustit území Unie jako celek, a byl by tak zbaven možnosti skutečně využívat podstatné části práv plynoucích z jeho statusu;
 - je-li občan Unie zletilý, o vztahu závislosti, který může odůvodňovat přiznání odvozeného práva pobytu na základě tohoto článku dotyčného státnímu příslušníkovu třetí země, lze uvažovat pouze ve výjimečných případech, kdy s přihlédnutím ke všem relevantním okolnostem nemůže být dotyčná osoba žádným způsobem odloučena od rodinného příslušníka, na kterém je závislá;
 - je-li občan Unie nezletilý, posouzení existence takového vztahu závislosti musí být v nejménějším zájmu dítěte založeno na zohlednění všech okolností daného případu, zejména věku dítěte, jeho fyzického a emočního vývoje, míry jeho citové vazby na každého z rodičů, jakož i rizika, že by odloučení od rodiče, který je státním příslušníkem třetí země, ohrozilo psychickou rovnováhu dítěte; existence rodinného vztahu s tímto státním příslušníkem, ať už biologické či právní povahy, není dostačující a soužití s posledně uvedeným není pro účely konstatování takového vztahu závislosti nezbytné;

- je nerozhodné, že vztah závislosti, kterého se dovolává státní příslušník třetí země na podporu své žádosti o povolení k pobytu za účelem sloučení rodiny, vznikl poté, co vůči němu bylo přijato rozhodnutí o zákazu vstupu na území;
 - je nerozhodné, že rozhodnutí o zákazu vstupu na území, které se vztahuje na státního příslušníka třetí země, bylo v okamžiku, kdy podal žádost o povolení k pobytu za účelem sloučení rodiny, pravomocné, a
 - je nerozhodné, že rozhodnutí o zákazu vstupu na území, které se vztahuje na státního příslušníka třetí země, jenž požádal o povolení k pobytu za účelem sloučení rodiny, je odůvodněno nesplněním povinnosti návratu; pokud takové rozhodnutí bylo odůvodněno důvody veřejného pořádku, mohou tyto důvody vést k odmítnutí přiznat tomuto státnímu příslušníkovi třetí země odvozené právo pobytu na základě tohoto článku pouze tehdy, pokud z konkrétního posouzení všech okolností daného případu, s ohledem na zásadu proporcionality, nejvlastnějšího zájmu případně dotčených dětí a základních práv vyplývá, že dotčená osoba představuje skutečné, aktuální a dostatečně závažné ohrožení veřejného pořádku.
- 3) Článek 5 směrnice 2008/115 musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní praxi, podle které se vůči státnímu příslušníkovi třetí země, vůči kterému již bylo vydáno rozhodnutí o navrácení spojené s rozhodnutím o zákazu vstupu na území, který je dosud platný, vydá rozhodnutí o navrácení, aniž jsou zohledněny okolnosti jeho rodinného života, a zejména zájem jeho nezletilého dítěte, uvedené v žádosti o povolení k pobytu za účelem sloučení rodiny, která byla podána po přijetí takového zákazu vstupu na území, ledaže mohl dotčený takové okolnosti uplatnit již dříve.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 145, 25.4.2016.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 2. května 2018 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Middelburg, Raad voor Vreemdelingenbetwistingen – Nizozemsko, Belgie) – K. v. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (C-331/16), H. F. v. Belgische Staat (C-366/16)

(Spojené věci C-331/16 a C-366/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Občanství Evropské unie — Právo na volný pohyb a pobyt na území členských států — Směrnice 2004/38/ES — Článek 27 odst. 2 druhý pododstavec — Omezení práva vstupu a práva pobytu z důvodů veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti nebo veřejného zdraví — Vyhoštění z důvodů veřejného pořádku nebo veřejné bezpečnosti — Chování představující skutečné, aktuální a dostatečně závažné ohrožení některého ze základních zájmů společnosti — Osoba, jejíž žádost o azyl byla zamítnuta z důvodů uvedených v čl. 1 oddílu F Ženevské úmluvy nebo v čl. 12 odst. 2 směrnice 2011/95/EU — Článek 28 odst. 1 — Článek 28 odst. 3 písm. a) — Ochrana před vyhoštěním — Pobyt v hostitelském členském státě po dobu posledních deseti let — Naléhavé důvody týkající se veřejné bezpečnosti — Pojem“

(2018/C 231/04)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soudy

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Middelburg, Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Účastníci původních řízení

Žalobci: K. (C-331/16), H. F. (C-366/16)

Žalovaní: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (C-331/16), Belgische Staat (C-366/16)

Výrok

- 1) Článek 27 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS musí být vykládán v tom smyslu, že skutečnost, že vůči občanu Evropské unie nebo státnímu příslušníku třetí země, jenž je rodinným příslušníkem takového občana, který se dožaduje přiznání práva pobytu na území členského státu, bylo v minulosti vydáno rozhodnutí o vyloučení z postavení uprchlíka na základě čl. 1 oddílu F Úmluvy o právním postavení uprchlíků, která byla podepsána dne 28. července 1951 v Ženevě a doplněna Protokolem týkajícím se právního postavení uprchlíků, uzavřeným v New Yorku dne 31. ledna 1967, nebo čl. 12 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany, neumožňuje, aby příslušné orgány tohoto členského státu automaticky dovodily, že pouhá přítomnost dotyčné osoby na tomto území představuje – nehlédě na existenci či neexistenci rizika recidivy – skutečné, aktuální a dostatečně závažné ohrožení některého ze základních zájmů společnosti, jež může odůvodnit přijetí opatření na základě důvodů veřejného pořádku nebo veřejné bezpečnosti.

Závěr o existenci takového ohrožení musí být založen na posouzení osobního chování dotyčné osoby ze strany příslušných orgánů hostitelského členského státu, s přihlédnutím ke zjištěním obsaženým v rozhodnutí o vyloučení z postavení uprchlíka a skutečnostem a důkazům, na kterých bylo toto rozhodnutí založeno, zejména k povaze a závažnosti zločinů nebo činů vytykávaných této osobě, míře její osobní účasti na těchto zločinech nebo činech, případné existenci důvodů pro zproštění trestní odpovědnosti, jakož i existenci odsouzení v trestním řízení. Toto globální posouzení musí též zohledňovat dobu, jež uplynula od údajného spáchání těchto zločinů nebo činů, jakož i následné chování zmíněné osoby, zejména pokud jde o to, zda toto chování svědčí o trvajícím postoji dotyčného, který by narušoval základní hodnoty uvedené v článcích 2 a 3 SEU takovým způsobem, že by mohl narušit klid a fyzickou bezpečnost obyvatelstva. Učinění tohoto závěru nebrání pouhá skutečnost, že dřívější chování této osoby zapadá do zvláštního historického a společenského kontextu země jejího původu, který se pravděpodobně nebude v hostitelském členském státě opakovat.

V souladu se zásadou proporcionality musí příslušné orgány hostitelského členského státu mimoto vyvážit ochranu dotčeného základního zájmu společnosti a zájmů dotyčné osoby souvisejících s využitím práva volného pohybu a pobytu jakožto občan Unie a jejím právem na respektování soukromého a rodinného života.

- 2) Článek 28 odst. 1 směrnice 2004/38 musí být vykládán v tom smyslu, že pokud zamýšlená opatření zahrnují vyhoštění dotyčné osoby z hostitelského členského státu, musí tento stát vzít v úvahu povahu a závažnost jednání této osoby, délku a případně legalitu jejího pobytu v tomto členském státě, dobu, jež uplynula od jednání vytykávaného této osobě, její chování během této doby, stupeň současné nebezpečnosti dotyčné osoby pro společnost, jakož i pevnost sociálních, kulturních a rodinných vazeb k uvedenému členskému státu.

Článek 28 odst. 3 písm. a) směrnice 2004/38 musí být vykládán v tom smyslu, že se nevztahuje na občana Evropské unie, který nemá právo trvalého pobytu v hostitelském členském státě ve smyslu článku 16 a čl. 28 odst. 2 této směrnice.

(¹) Úř. věst. C 326, 5.9.2016.
Úř. věst. C 343, 19.9.2016.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 3. května 2018 – Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) v. European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA, Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE

(Věc C-376/16 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Veřejné zakázky na služby — Poskytování externích služeb týkajících se správy programů a projektů, jakož i technického poradenství v oblasti informačních technologií — Kaskádové řízení — Článek 21 statutu Soudního dvora Evropské unie — Článek 76 a čl. 84 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu — Zákaz rozhodovat ultra petita — Poměrné vážení podkritérií v rámci kritérií pro zadání — Zjevně nesprávná posouzení — Nařízení (ES, Euratom) č. 1605/2002 – Článek 100 odst. 2 — Rozhodnutí o odmítnutí nabídky — Nedostatečné odůvodnění — Ztráta příležitosti — Mimosmluvní odpovědnost Evropské unie — Návrh na náhradu škody“

(2018/C 231/05)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) (zástupci: N. Bambara, zmocněnec, ve spolupráci s P. Wytinckem a B. Hoorelbekem, advokáty)

Další účastnice řízení: European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA, Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (zástupci: M. Sfyri, C.-N. Dede a V. Alevizopoulou, dikigoroí)

Výrok

- 1) Body 2 až 5 výroku rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 27. dubna 2016, *European Dynamics Luxembourg a další v. EUIPO* (T-556/11, EU:T:2016:248), se zrušují.
- 2) Kasační opravný prostředek se ve zbývajících částech zamítá.
- 3) Návrh na náhradu škody podaný *European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA a Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE* ve věci T-556/11 se zamítá.
- 4) Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), jakož i *European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA a Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE* ponese vlastní náklady řízení související jak s řízením o kasačním opravném prostředku, tak s řízením v prvním stupni.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 402, 31.10.2016.

Kasační opravný prostředek podaný dne 6. prosince 2017 společnostmi Banca Monte dei Paschi di Siena SpA a Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 26. září 2017 ve věci T-83/16, Banca Monte dei Paschi di Siena a Banca Widiba SpA v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

(Věc C-684/17 P)

(2018/C 231/06)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Banca Monte dei Paschi di Siena SpA, Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) (zástupci: L. Trevisan, D. Contini, advokáti)

Další účastník řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Usnesením ze dne 17. května 2018 Soudní dvůr (desátý senát) rozhodl, že kasační opravný prostředek je nepřipustný.

Kasační opravný prostředek podaný dne 6. prosince 2017 společnostmi Banca Monte dei Paschi di Siena SpA a Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 26. září 2017 ve věci T-84/16, Banca Monte dei Paschi di Siena a Banca Widiba SpA v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

(Věc C-685/17 P)

(2018/C 231/07)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Banca Monte dei Paschi di Siena SpA, Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) (zástupci: L. Trevisan, D. Contini, advokáti)

Další účastník řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Usnesením ze dne 17. května 2018 Soudní dvůr (desátý senát) rozhodl, že kasační opravný prostředek je nepřipustný.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesarbeitsgericht (Německo) dne 5. března 2018 – Pensions-Sicherungs-Verein VVaG v. Günther Bauer

(Věc C-168/18)

(2018/C 231/08)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesarbeitsgericht

Účastníci původního řízení

Navrhovatel v řízení o opravném prostředku „Revision“: Pensions-Sicherungs-Verein VVaG

Odpůrce v řízení o opravném prostředku „Revision“: Günther Bauer

Předběžné otázky

1. Je třeba použít článek 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/94/ES ze dne 22. října o ochraně zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele⁽¹⁾, pokud jsou dávky zaměstnaneckého penzijního pojištění poskytovány prostřednictvím mezioborové instituce sociálního zabezpečení podléhající státnímu dohledu nad finančními službami, která z finančních důvodů se souhlasem dohledového orgánu oprávněně zkrátí svá plnění a zaměstnavatel podle vnitrostátního práva sice vůči svým bývalým zaměstnancům za zkrácené dávky ručí, avšak v důsledku své platební neschopnosti nemůže tuto svou povinnost splnit?
2. V případě kladné odpovědi na první otázku:

Za jakých okolností lze ztráty na dávkách zaměstnaneckého penzijního pojištění, které bývalý zaměstnanec utrpěl z důvodu platební neschopnosti zaměstnavatele, považovat za zjevně nepřiměřené a založit tak povinnost členských států zajistit minimální ochranu, ačkoli bývalý zaměstnanec dostává minimálně polovinu dávek, které vyplývají ze získaných penzijních nároků?

3. V případě kladné odpovědi na první otázku:

Má článek 8 směrnice 2008/94/ES přímý účinek a přiznává jeho ustanovení, pokud členský stát tuto směrnici neprovede do vnitrostátního práva nebo ji provede pouze nedostatečně, jednotlivci práva, která může uplatnit vůči tomuto členskému státu u vnitrostátního soudu?

4. V případě kladné odpovědi na třetí otázku:

Je soukromoprávní instituce, která je členským státem – pro zaměstnavatele povinně – určena jako instituce pro pojištění proti platební neschopnosti v oblasti zaměstnaneckého penzijního pojištění, která podléhá státnímu dohledu nad finančními službami a která z moci veřejného práva vybírá od zaměstnavatelů příspěvky na pojištění proti platební neschopnosti a může jako orgán vytvářet podmínky pro nucený výkon rozhodnutí prostřednictvím správního aktu, orgánem veřejné moci členského státu?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2008, L 283, s. 36.

**Kasační opravný prostředek podaný dne 6. března 2018 PTC Therapeutics International Ltd proti
rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 5. února 2018 ve věci T-718/15, PTC
Therapeutics International Ltd v. Evropská agentura pro léčivé přípravky (EMA)**

(Věc C-175/18 P)

(2018/C 231/09)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: PTC Therapeutics International Ltd (zástupci: G. Castle, Solicitor, B. Kelly, Solicitor, K. Ewert, Rechtsanwalt, M. Demetriou QC, C. Thomas, Barrister)

Další účastnice řízení: Evropská agentura pro léčivé přípravky, European Confederation of Pharmaceutical Entrepreneurs (Eucope)

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- vyhověl odvolání podanému společností PTC a zrušil rozsudek Tribunálu;
- zrušil rozhodnutí oznámené EMA společnosti PTC dne 25. listopadu 2015 zveřejnit určité informace podle nařízení o transparentnosti ⁽¹⁾;
- vrátil uvedené rozhodnutí zpět EMA k novému posouzení a ke konzultaci s PTC, pokud jde o zakrytí důvěrných pasáží;
- uložil EMA náhradu nákladů řízení vzniklých společnosti PTC v souvislosti s tímto případem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Rozsudek má být zrušen z následujících důvodů:

- Tribunál nekonstatoval, že předmětné dokumenty jsou chráněny obecnou domněnkou důvěrnosti;
- Tribunál nedospěl k závěru, že dotčené dokumenty jako celek představují důvěrné informace obchodní povahy, které jsou chráněny čl. 4 odst. 2 nařízením o transparentnosti;

- Tribunál nekonstatoval, že dotčené dokumenty by měly být chráněny podle čl. 4 odst. 3 nařízení o transparentnosti; a
- EMA neprovedla právem požadované vyvážení zájmů.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. 2001, L 145, s. 43).

Kasační opravný prostředek podaný dne 7. března 2018 MSD Animal Health Innovation GmbH, Intervet international BV proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 5. února 2018 ve věci T-729/15, MSD Animal Health Innovation GmbH a Intervet international BV v. Evropská agentura pro léčivé přípravky

(Věc C-178/18 P)

(2018/C 231/10)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: MSD Animal Health Innovation GmbH, Intervet international BV (zástupci: P. Bogaert, advocaat, B. Kelly, Solicitor, J. Stratford QC, C. Thomas, Barrister)

Další účastnice řízení: Evropská agentura pro léčivé přípravky

Návrhová žádání účastnic řízení podávajících kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelky“) navrhují, aby Soudní dvůr:

- vyhověl kasačnímu opravnému prostředku navrhovatelek a zrušil rozsudek Tribunálu;
- zrušil rozhodnutí, které EMA sdělila navrhovatelkám dne 3. prosince 2015 týkající se povinnosti oznámit určité informace v souladu s nařízením o přístupu k dokumentům ⁽¹⁾; a
- uložil EMA náhradu nákladů řízení a jiných nákladů a výdajů, které navrhovatelky vynaložily v souvislosti s touto věcí.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Rozsudek má být zrušen z těchto důvodů:

- Tribunál neurčil, že sporné dokumenty byly chráněny na základě obecné domněnky důvěrnosti;
- Tribunál nerozhodl, že sporné dokumenty tvořily výlučně důvěrné obchodní informace chráněné podle čl. 4 odst. 2 nařízení o přístupu k dokumentům;
- Tribunál nerozhodl, že sporné dokumenty mají být chráněny podle čl. 4 odst. 3 nařízení o přístupu k dokumentům; a
- EMA neprovedla řádné zvážení zájmů, které se podle zákona vyžaduje.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. 2001, L 145, s. 43).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Německo) dne 20. března 2018 – Deutsche Post AG, Klaus Leymann v. Land Nordrhein-Westfalen

(Věc C-203/18)

(2018/C 231/11)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Účastníci původního řízení

Žalobci: Deutsche Post AG, Klaus Leymann

Žalovaná: Land Nordrhein-Westfalen

Předběžné otázky

- 1) Musí být výjimka upravená v čl. 13 odst. 1 písm. d) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006⁽¹⁾ ze dne 15. března 2006 ve znění článku 45 bodu 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 165/2014⁽²⁾ ze dne 4. února 2014 vykládána v tom smyslu, že se vztahuje jen na vozidla nebo kombinace vozidel, jež jsou používány výlučně za účelem doručování zásilek v rámci všeobecných služeb, nebo se může vztahovat i na případy, kdy jsou příslušná vozidla nebo kombinace vozidel používány také převážně nebo v poměru stanoveném jiným způsobem za účelem doručování zásilek v rámci všeobecných služeb?
- 2) Je nutno v rámci výjimky, která je uvedena v bodě 1, při posuzování, zda jsou vozidla nebo kombinace vozidel výlučně nebo – případně – také používána převážně nebo v poměru stanoveném jiným způsobem za účelem doručování zásilek v rámci všeobecných služeb, vycházet z obecného používání daného vozidla nebo dané kombinace vozidel, nebo z konkrétního použití tohoto vozidla nebo této kombinace vozidel při konkrétní jízdě?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 ze dne 15. března 2006 o harmonizaci některých předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy, o změně nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 a (ES) č. 2135/98 a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 3820/85 (Úř. věst. L 102, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 165/2014 ze dne 4. února 2014 o tachografech v silniční dopravě, o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 o záznamovém zařízení v silniční dopravě a o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 o harmonizaci některých předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy (Úř. věst. L 60, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Schienen-Control Kommission (Rakousko) dne 23. března 2018 – WESTbahn Management GmbH v. ÖBB-Infrastruktur AG

(Věc C-210/18)

(2018/C 231/12)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Schienen-Control Kommission

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: WESTbahn Management GmbH

Odpůrkyně: ÖBB-Infrastruktur AG

Předběžné otázky

1) Má se bod 2 písm. a) přílohy II směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/34/EU ze dne 21. listopadu 2012 o vytvoření jednotného evropského železničního prostoru ⁽¹⁾, Úř. věst. L 343, 14.12.2012, s. 32, vykládat v tom smyslu, že výraz „osobní nádraží, jejich budovy a ostatní zařízení“, který je v tomto ustanovení uveden, zahrnuje položku železniční infrastruktury „nástupiště pro cestující“ dle druhé odrážky přílohy I této směrnice?

2) V případě záporné odpovědi na první otázku:

Má se bod 1 písm. c) přílohy II směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/34/EU ze dne 21. listopadu 2012 o vytvoření jednotného evropského železničního prostoru, Úř. věst. L 343, 14.12.2012, s. 32, vykládat v tom smyslu, že výraz „použití železniční infrastruktury“, který je v tomto ustanovení uveden, zahrnuje použití nástupišť pro cestující podle druhé odrážky přílohy I této směrnice?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2012, L 343, s. 32.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Naczelnym Sądem Administracyjnym (Polsko) dne 28. března 2018 – Budimex S. A.

(Věc C-224/18)

(2018/C 231/13)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Naczelny Sąd Administracyjny

Účastníci původního řízení

Stěžovatelka: Budimex S. A.

Další účastník řízení: Minister Finansów

Předběžné otázky

Dochází v případě, kdy se strany plnění dohody, že pro vyplacení odměny za stavební nebo montážní práce je nezbytné, aby objednatel vyjádřil souhlas s provedením uvedených prací v protokole o jejich převzetí, k poskytnutí služby ve smyslu článku 63 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty ⁽¹⁾, které odpovídá takovému plnění, v okamžiku skutečného provedení stavebních a montážních prací, nebo v okamžiku, kdy objednatel vyjádří s provedením uvedených prací souhlas v protokole o jejich převzetí?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2006, L 347, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Naczelnym Sądem Administracyjnym (Polsko) dne 28. března 2018 – Grupa Lotos S.A.

(Věc C-225/18)

(2018/C 231/14)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Naczelny Sąd Administracyjny

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Grupa Lotos S.A.

Odpůrce: Minister Finansów

Předběžná otázka

Brání článek 168 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty ⁽¹⁾ (ve znění pozdějších předpisů), jakož i zásada neutrality a zásada proporcionality takové právní úpravě, jako je úprava obsažená v čl. 88 odst. 1 bodě 4 ustawy z dnia 11 marca 2004 o podatku od towarów i usług (zákon ze dne 11. března 2004 o dani ze zboží a služeb) (Dz.U. 2011, č. 177, položka 1054, ve znění pozdějších předpisů; nyní Dz.U. 2017, položka 1221, ve znění pozdějších předpisů), podle níž se odpočet daně na vstupu nebo vrácení nadměrného odpočtu daně neuplatní na ubytovací a stravovací služby, s výjimkou nákupu hotových jídel pro cestující osobou povinnou k dani poskytující služby osobní dopravy, a to i za situace, kdy tato pravidla byla zavedena do tohoto zákona na základě článku 17 odst. 6 šesté směrnice Rady ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty – jednotný základ daně (ve znění pozdějších předpisů)?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Budai Központi Kerületi Bíróság (Maďarsko) dne 3. dubna 2018 – VE v. WD

(Věc C-227/18)

(2018/C 231/15)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Budai Központi Kerületi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobce: VE

Žalovaná: WD

Předběžné otázky

- 1) Má se vycházet z toho, že smluvní ujednání, na jehož základě nese spotřebitel devizové riziko, formulované (jako všeobecná smluvní podmínka, kterou používá podnikatel, který je smluvní stranou, a která nebyla individuálně sjednaná) na základě informační povinnosti, která je nezbytně všeobecně stanovená v zákoně, ale v které není výslovně uvedeno, že výše splátek úvěru, které mají být placeny podle smlouvy o úvěru, může být vyšší než výše příjmů spotřebitele zjištěných v rámci posuzování úvěrové bonity provedeného podnikatelem, který je smluvní stranou, není zneužívající, tedy že je jasné a srozumitelné se zřetelem na hospodářské následky, a to i s ohledem na to, že příslušný vnitrostátní předpis vyžaduje, aby bylo riziko vymezené písemně, přičemž nestačí samotné konstatování existence rizika, jakož i s ohledem na to, že Soudní dvůr Evropské unie v bodě 74 rozsudku ve věci C-26/13 určil, že podnikatel, který je smluvní stranou, má nejen seznámit spotřebitele s rizikem, ale že je rovněž nutné, aby spotřebitel mohl na základě této informace posoudit možné významné hospodářské důsledky pro svoji osobu plynoucí z devizového rizika, které přebírá, a teda i celkové náklady svého úvěru?

- 2) Má se vycházet z toho, že smluvní ujednání, na jehož základě nese spotřebitel devizové riziko, formulované (jako všeobecná smluvní podmínka, kterou používá podnikatel, který je smluvní stranou, a která nebyla individuálně sjednaná) na základě informační povinnosti, která je nezbytně všeobecně stanovená v zákoně, ale v které není výslovně uvedeno, že smlouva o úvěru nestanoví žádnou horní hranici pro změny směnného kurzu, a to i s přihlédnutím k tomu, že Soudní dvůr Evropské unie v bodě 74 rozsudku vydaného ve věci C-26/13 určil, že podnikatel, který je smluvní stranou, má nejen seznámit spotřebitele s rizikem, ale je rovněž třeba, aby spotřebitel mohl na základě uvedené informace posoudit potenciálně významné hospodářské důsledky pro svoji osobu plynoucí z devizového rizika, které přebírá, a tedy celkové náklady úvěru?
- 3) Má být směrnice 93/13⁽¹⁾, a zejména poslední bod jejího odůvodnění, bod 1 písm. o) přílohy a její čl. 3 odst. 3 a čl. 6 odst. 1, vykládána v tom smyslu, že zejména s přihlédnutím, mimo jiné, k požadavku stanovenému v rozsudku C-42/15, podle kterého jsou nezbytné účinné, přiměřené a odrazující sankce na ochranu spotřebitelů, je v rozporu s unijním právem judikatura, právní výklad či ustanovení právního předpisu členského státu, podle kterých právní následek (úplná neplatnost z důvodu porušení právní normy či dokonce náhrada škody nebo jiný následek na základě jakéhokoli právního titulu), který v daném členském státě vyplývá z posouzení úvěru, které není důkladné a podrobné, nechrání dlužníka a není obezřetné (například když nezkoumá vliv devizového rizika spočívajícího ve výrazném zvýšení splátek úvěru a dlužné jistiny), je méně výhodný pro spotřebitele, než uvedení do původního stavu (*restitutio in integrum*), jehož prostřednictvím se spotřebitel, který je dlužníkem, zbavuje devizového rizika, to znamená zvýšení splátek úvěru v důsledku změn směnného kurzu a případně je mu umožněno postupné splácení jistiny úvěru?
- 4) Je nutné se v souvislosti s výkladem možnosti prověření všech smluvních ujednání, na kterou odkazuje bod dvacet odůvodnění směrnice 93/13, a požadavku jasnosti a srozumitelnosti, který je stanoven v čl. 4 odst. 2 a v článku 5 téže směrnice, domnívat, že příslušná smluvní ujednání nejsou zneužívající, pokud je v úvěrové smlouvě uveden pouze některý ze základních prvků (předmět smlouvy, tj. částka úvěru, výše splátek a úroky z dané transakce) ve spojení s výrazem „pro informaci“, aniž je upřesněno, zda je tento jednotlivý prvek, který byl sdělen jen pro informaci, právně závazný, případně zda má zakládat nároky a závazky?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o [zneužívajících ujednáních] ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. 1993, L 95, s. 29).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Kúria (Maďarsko) dne 3. dubna 2018 – Gazdasági Versenyhivatal v. Budapest Bank Nyrt. a další

(Věc C-228/18)

(2018/C 231/16)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Kúria

Účastníci původního řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel): Gazdasági Versenyhivatal

Žalobkyně v prvním stupni: Budapest Bank Nyrt., ING Bank N.V. Magyarországi Fióktelepe, OTP Bank Nyrt., Kereskedelmi és Hitelbank Zrt., Magyar Külkereskedelmi Bank Zrt., ERSTE Bank Hungary Nyrt., Visa Europe Ltd, MasterCard Europe SA

Předběžné otázky

- 1) Je možné čl. 81 odst. 1 ES (čl. 101 odst. 1 SFEU) vykládat v tom smyslu, že může být porušen jediným chováním jak z hlediska protisoutěžního účelu, tak z hlediska protisoutěžního účinku, přičemž každé z těchto hledisek je považováno za nezávislý právní základ?
- 2) Je možné čl. 81 odst. 1 ES (čl. 101 odst. 1 SFEU) vykládat v tom smyslu, že sporná dohoda uzavřená mezi maďarskými bankami, která ve vztahu ke dvěma společnostem vydávajícím bankovní karty, MasterCard a Visa, stanoví jednotnou výši mezibankovního poplatku, který je třeba uhradit vydávajícím bankám za použití karet takových společností, představuje omezení hospodářské soutěže z hlediska účelu?
- 3) Je možné čl. 81 odst. 1 ES (čl. 101 odst. 1 SFEU) vykládat v tom smyslu, že společnosti vydávající kreditní karty, které se přímo nezúčastnily na vymezení obsahu mezibankovní dohody, avšak umožnily její přijetí a přijaly a uplatňovaly ji, jsou rovněž považovány za účastníky této dohody, nebo je třeba konstatovat, že tyto společnosti jednaly ve shodě s bankami, které dohodu uzavřely?
- 4) Je možné čl. 81 odst. 1 ES (čl. 101 odst. 1 SFEU) vykládat v tom smyslu, že s ohledem na předmět sporu není pro konstatování, že došlo k porušení práva hospodářské soutěže, nutné vymezit, zda se jedná o účast na dohodě, nebo jednání ve shodě s chováním účastnických bank dohody?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Naczelny Sąd Administracyjny (Polska) dne 28. března 2018 – Vega International Car Transport and Logistic – Trading GmbH

(Věc C-235/15)

(2018/C 231/17)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Naczelny Sąd Administracyjny

Účastníci původního řízení

Stěžovatelka: Vega International Car Transport and Logistic – Trading GmbH

Další účastník řízení: Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie (nyní Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie)

Předběžné otázky

Zahrnuje pojem uvedený v čl. 135 odst. 1 písm. b) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1) plnění spočívající v poskytování tankovacích karet, vyjednávání o nákupu paliva prostřednictvím těchto tankovacích karet a ve financování a vyúčtování těchto nákupů, nebo lze takto složené plnění považovat za řetězový obchod, jehož základním účelem je dodání paliva?

Kasační opravný prostředek podaný dne 16. dubna 2018 Evropská komise proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 5. února 2018 ve věci T-216/15, Dôvera zdravotná poisťovňa, a. s. v. Evropská komise

(Věc C-262/18 P)

(2018/C 231/18)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: P.J. Loewenthal, F. Tomat, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Dôvera zdravotná poisťovňa a.s., Slovenská republika, Union zdravotná poisťovňa a.s.

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu (druhého senátu) ze dne 5. února 2018 ve věci T-216/15, Dôvera v. Komise;
- vrátil věc Tribunálu k posouzení;
- podpůrně, využil své pravomoci stanovené v článku 61 statutu Soudního dvora Evropské unie vydat konečné rozhodnutí; a
- pro případ, že věc bude vrácena Tribunálu, stanovil, že o nákladech řízení bude rozhodnuto později, nebo pro případ, že vydá konečné rozhodnutí, rozhodl, že Dôvera zdravotná poisťovňa a.s. a Union zdravotná poisťovňa a.s. ponесou náklady řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Napadeným rozsudkem prohlásil Tribunál rozhodnutí Komise (EU) 2015/248 ze dne 15. října 2014 o opatřeních SA.23008 (2013/C) (ex 2013/NN), která Slovenská republika zavedla ve prospěch společností Spoločná zdravotná poisťovňa, a. s. (SZP) a Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s. (VZP) (Úř. věst. 2015, L 41, s. 25) za neplatné.

Komise uplatňuje na podporu kasačního opravného prostředku tři důvody.

Zprv má Komise za to, že Tribunál nesplnil svou povinnost uvést odůvodnění stanovenou v článku 36 a v čl. 53 odst. 1 statutu Soudního dvora. Z napadeného rozsudku vyplývá, že Tribunál prohlásil napadené rozhodnutí za neplatné na základě druhého žalobního důvodu žalobkyně v prvním stupni, podle něhož Komise dospěla k nesprávnému závěru, že zákonné zdravotní pojištění na Slovensku se zakládá převážně na bázi solidarity. Právní kritérium, které bylo skutečně přijato pro účely zrušení tohoto rozhodnutí, však odpovídá kritériu, které žalobkyně uplatňuje v prvním žalobním důvodu, tj. že pouhá existence hospodářských vlastností mění poskytování zdravotního pojištění na hospodářskou činnost. Vzhledem k tomu, že právní kritéria, kterých se dovolávala žalobkyně v rámci svého prvního a druhého žalobního důvodu, se vzájemně vylučují, není pro Komisi zjevné, na jakém základě bylo napadené rozhodnutí zrušeno.

Zadruhé má Komise za to, že Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že nesprávně vyložil pojem „podnik“ ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU. V napadeném rozsudku Tribunál potvrdil závěr Komise, podle kterého se slovenský systém povinného zdravotního pojištění v podstatě zakládá na solidaritě, jakož i její výklad, podle něhož byly hospodářské prvky tohoto systému zavedeny za účelem dosažení sociálních a solidárních cílů. Konstatoval nicméně, že Komise se dopustila nesprávného posouzení, když dospěla k závěru, že činnost vykonávaná zdravotními pojišťovnami v rámci slovenského systému povinného zdravotního pojištění nemá hospodářskou povahu. K tomuto závěru dospěl zdůrazněním možnosti pojišťoven dosahovat, využívat a rozdělovat část svých zisků, jakož i existencí konkurence mezi pojišťovnami při získávání zákazníků a při zajišťování kvality služeb. Dále rozhodl, že samotná existence pojišťoven ve Slovenské republice, založených za účelem dosahování zisku, mění SZP a VZP na podniky ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU. Tento závěr Tribunálu je v rozporu s judikaturou, podle které systém zdravotního pojištění, který je založen převážně na bázi solidarity a jehož ekonomické prvky byly zavedeny za účelem zajištění udržitelnosti systému a dosažení sociálních a solidárních cílů, na kterých se zakládá, nemá hospodářskou povahu, takže zdravotní pojišťovny v tomto systému nepředstavují podniky.

Zatřetí má Komise za to, že Tribunál zkrusil důkazy, které mu byly předloženy v prvním stupni, když dospěl k závěru existence „intenzivní a komplexní konkurence“ mezi zdravotními pojišťovnami na Slovensku, ačkoli spis obsahuje pouze údaje o velmi slabé konkurenci ohledně bezplatného poskytování dobrovolných plnění.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Symvoulío tis Epikrateias (Řecko) dne 24. dubna 2018 – Alain Flausch, Andrea Bosco, Estienne Roger Jean Pierre Albrespy, Somateio „Syndesmos Iiton“, Somateio „Elliniko Diktyo – Filoi tis Fisys“, Somateio „Syllogos Prostasias kai Perithalpsis Agias Zonis – SPPAZ“ v. Ypourgos Perivallontos kai Energeias, Ypourgos Oikonomikon, Ypourgos Tourismou, Ypourgos Naftilias kai Nisiotikis Politikis

(Věc C-280/18)

(2018/C 231/19)

Jednací jazyk: řečtina

Předkládající soud

Symvoulío tis Epikrateias

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: Alain Flausch, Andrea Bosco, Estienne Roger Jean Pierre Albrespy, Somateio „Syndesmos Iiton“, Somateio „Elliniko Diktyo – Filoi tis Fisys“, Somateio „Syllogos Prostasias kai Perithalpsis Agias Zonis – SPPAZ“

Odpůrci: Ypourgos Perivallontos kai Energeias, Ypourgos Oikonomikon, Ypourgos Tourismou, Ypourgos Naftilias kai Nisiotikis Politikis

Vedlejší účastník: 105 Anonymi Touristiki kai Techniki Etaireia Ekmetallefsis Akiniton

Předběžné otázky

- 1) Lze články 6 a 11 směrnice 2011/92/ES ⁽¹⁾, ve spojení s ustanoveními článku 47 Listiny základních práv Evropské unie, vykládat v tom smyslu, že jsou s těmito ustanoveními unijního práva slučitelná ustanovení vnitrostátního práva uvedená v bodech 8, 9 a 10 [předkládacího usnesení], v nichž se stanoví, že postupy, které předcházejí přijetí rozhodnutí o schválení environmentálních požadavků pro stavby a činnosti, jež mají významný vliv na životní prostředí (zveřejnění studií o dopadu na životní prostředí, informování a účast veřejnosti na konzultacích), zahajuje a řídí především největší správní jednotka regionu, a nikoli dotčená obec?

2) Lze články 6 a 11 směrnice 2011/92/ES, ve spojení s ustanoveními článku 47 Listiny základních práv Evropské unie, vykládat v tom smyslu, že je s těmito ustanoveními unijního práva slučitelný vnitrostátní právní systém uvedený v týchž bodech, který v konečném důsledku stanoví, že zveřejnění rozhodnutí o schválení environmentálních požadavků pro stavby a činnosti, jež mají významný vliv na životní prostředí, na příslušné internetové stránce zakládá domněnku plného seznámení se všech zainteresovaných osob s danou problematikou pro účely podání žaloby podle platné legislativy (žaloba na neplatnost podaná u Státní rady) ve lhůtě šedesáti (60) dnů, a to s přihlédnutím k legislativním ustanovením o zveřejnění studií o dopadu na životní prostředí, informování a účasti veřejnosti na postupu schvalování environmentálních požadavků pro dotčené stavby a činnosti, která přisuzují hlavní roli v těchto postupech největší správní jednotce regionu, a nikoli dotčené obci?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ze dne 13. prosince 2011 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. L 26, 28.1.2012, s. 1).

Kasační opravný prostředek podaný dne 11. května 2018 společnostmi Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH, Société traitements chimiques des métaux proti usnesení Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 21. března 2018 ve věci T-361/17, Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH, Société traitements chimiques des métaux v. Evropská komise

(Věc C-312/18 P)

(2018/C 231/20)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH, Société traitements chimiques des métaux (zástupci: M. Brealey QC, I. Vandenborre, advocaat, S. Dionnet, avocat)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnic řízení podávajících kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelky“) navrhují, aby Soudní dvůr:

- zrušil usnesení Tribunálu (osmého senátu) ze dne 21. března 2018 ve věci T-361/17, Eco-Bat Technologies a další v. Komise;
- prohlásil za přípustnou žalobu navrhovatelky zapsanou do rejstříku pod číslem T-361/17;
- vrátil věc Tribunálu, aby zrušil nebo snížil pokutu uloženou Komisí původním rozhodnutím ve znění opravného rozhodnutí;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Tribunál se při určení referenčního data dopustil nesprávného právního posouzení tím, že se zabýval původním neúplným rozhodnutím namísto úplného a konečného rozhodnutí, které bylo správné a kompletní ve všech aspektech (zejména v těch aspektech, které jsou předmětem kasačního opravného prostředku). Tím Tribunál porušil základní práva navrhovatelky (zejména právo na obhajobu). Každý má právo na plné vyčerpání lhůty k podání žaloby, která začne běžet dnem podstatné změny rozhodnutí. Tribunál rovněž nesprávně vyložil povinnost Komise uvést odůvodnění a zásadu řádné správy, když měl za to, že navrhovatelka se měla podívat na předpoklady, aby plně pochopila, jak Komise dospěla k dané výši pokuty.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 17. května 2018 – Bayer CropScience a další v. Komise

(věc T-429/13 a T-451/13) ⁽¹⁾

„Přípravky na ochranu rostlin — Účinné látky klothianidin, thiamethoxam a imidakloprid — Přezkum schválení — Článek 21 nařízení (ES) č. 1107/2009 — Zákaz použití a prodeje osiva ošetřeného přípravky na ochranu rostlin obsahujícími dotčené účinné látky — Článek 49 odst. 2 nařízení č. 1107/2009 — Zásada obezřetnosti — Proporcionalita — Právo být vyslechnut — Mimosmluvní odpovědnost“

(2018/C 231/21)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně ve věci T-429/13: Bayer CropScience AG (Monheim am Rhein, Německo) (zástupci: K. Nordlander, advokátka, a P. Harrison, solicitor)

Žalobci ve věci T-451/13: Syngenta Crop Protection AG (Basilej, Švýcarsko) a 15 dalších žalobců, jejichž jména jsou uvedena v příloze rozsudku (zástupci: původně D. Waelbroek, I. Antypas, advokáti, a D. Slater, solicitor, poté D. Waelbroek a I. Antypas)

Žalovaná ve věcech T-429/13 a T-451/13: Evropská komise (zástupci: P. Ondrůšek a G. von Rintelen, zmocněnci)

Vedlejší účastníci řízení podporující žalobce ve věcech T-429/13 a T-451/13: Association générale des producteurs de maïs et autres céréales cultivées de la sous-famille des panicoidées (AGPM) (Montardon, Francie) (zástupci: L. Verdier a B. Trouvé, advokáti), The National Farmers' Union (NFU) (Stoneleigh, Spojené království) (zástupci: H. Mercer, QC, a N. Winter, solicitor), Association européenne pour la protection des cultures (ECPA) (Brusel, Belgie) (zástupci: D. Abrahams, barrister, I. de Seze a É. Mullier, advokátky), Rapool-Ring GmbH Qualitätsraps deutscher Züchter (Isernhagen, Německo) (zástupci: původně C. Stallberg a U. Reese, poté U. Reese a J. Szemjonneck, advokáti), European Seed Association (ESA) (Brusel) (zástupci: původně P. de Jong, P. Vlaemminck a B. Van Vooren, poté P. de Jong, K. Claeýé a E. Bertolotto, advokáti), Agricultural Industries Confederation Ltd (Peterborough, Spojené království) (zástupci: původně P. de Jong, P. Vlaemminck a B. Van Vooren, poté P. de Jong, K. Claeýé a E. Bertolotto, advokáti)

Vedlejší účastníci řízení podporující žalovanou ve věci T-429/13 a T-451/13: Švédské království (zástupci: A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, E. Karlsson, L. Swedenborg a C. Hagerman, zmocněnci), Union nationale de l'apiculture française (UNAF) (Paříž, Francie) (zástupci ve věci T-429/13: B. Fau a J.-F. Funke, advokáti, a ve věci T-451/13: B. Fau), Deutscher Berufs- und Erwerbsimkerbund eV (Soltau, Německo), Österreichischer Erwerbsimkerbund (Großbebersdorf, Rakousko) (zástupci: A. Willand a B. Tschida, advokáti), Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Brusel), Bee Life European Beekeeping Coordination (Bee Life) (Louvain-la-Neuve, Belgie), Buglife – The Invertebrate Conservation Trust (Peterborough) (zástupce: B. Kloostra, advokátka), Stichting Greenpeace Council (Amsterdam, Nizozemsko) (zástupce: B. Kloostra, advokátka)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení prováděcího nařízení Komise (EU) č. 485/2013 ze dne 24. května 2013, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 540/2011, pokud jde o podmínky schválení účinných látek klothianidin, thiamethoxam a imidakloprid, a kterým se zakazuje použití a prodej osiva ošetřeného přípravky na ochranu rostlin obsahujícími uvedené účinné látky (Úř. věst. 2013, L 139, s. 12), a ve věci T-451/13 návrh na základě článku 268 SFEU znějící na náhradu škody, která žalobcům údajně vznikla.

Výrok rozsudku

1) Věci T-429/13 a T-451/13 se spojují pro účely rozsudku, jimž se končí řízení.

2) Žaloby se zamítají.

- 3) Společnost Bayer CropScience AG, společnost Syngenta Crop Protection AG a další žalobci, jejichž jména jsou uvedena v příloze, ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí, Union nationale de l'apiculture française (UNAF), Deutscher Berufs- und Erwerbsimkerbund eV a Österreichischer Erwerbsimkerbund.
- 4) Švédské království ponese vlastní náklady řízení.
- 5) Association générale des producteurs de maïs et autres céréales cultivées de la sous-famille des panicoidées (AGPM), The National Farmers' Union (NFU), Association européenne pour la protection des cultures (ECPA), Rapool-Ring GmbH Qualitätsraps deutscher Züchter, European Seed Association (ESA), Agricultural Industries Confederation Ltd, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe), Bee Life European Beekeeping Coordination (Bee Life), Buglife – The Invertebrate Conservation Trust a Stichting Greenpeace Council ponесou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 325, 9.11.2013.

Rozsudek Tribunálu ze dne 17. května 2018 – BASF Agro a další v. Komise

(Věc T-584/13) (¹)

„Přípravky na ochranu rostlin — Účinná látka fipronil — Přezkum schválení — Článek 21 nařízení (ES) č. 1107/2009 — Zákaz použití a prodeje osiva ošetřeného přípravky na ochranu rostlin obsahujícími dotčenou účinnou látku — Článek 49 odst. 2 nařízení č. 1107/2009 — Zásada obezřetnosti — Analýza dopadů“

(2018/C 231/22)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobci: BASF Agro BV (Arnhem, Nizozemsko) a šest dalších žalobců, jejichž jména jsou uvedena v příloze rozsudku (zástupci: J.-P. Montfort a M. Peristeraki, avocats).

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: P. Ondrůšek a G. von Rintelen, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalobce: Association européenne pour la protection des cultures (ECPA) (Brusel, Belgie) (zástupci: I. de Seze, É. Mullier, avocats a D. Abrahams, barrister), European Seed Association (ESA) (Brusel) (zástupci: původně P. de Jong, P. Vlaemminck a B. Van Vooren, poté P. de Jong, K. Claeys a E. Bertolotto, avocats)

Vedlejší účastníci podporující žalovanou: Deutscher Berufs- und Erwerbsimkerbund eV (Soltau, Německo), Österreichischer Erwerbsimkerbund (Großebersdorf, Rakousko), Österreichischer Imkerbund (ÖIB) (Vídeň, Rakousko) (zástupci: A. Willand a B. Tschida, avocats)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení prováděcího nařízení Komise (EU) č. 781/2013 ze dne 14. srpna 2013, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 540/2011, pokud jde o podmínky schválení účinné látky fipronil, a kterým se zakazuje použití a prodej osiva ošetřeného přípravky na ochranu rostlin obsahujícími uvedenou účinnou látku (Úř. věst. 2013, L 219, s. 22).

Výrok rozsudku

- 1) Články 1, 3 a 4 nařízení Komise (EU) č. 781/2013 ze dne 14. srpna 2013, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 540/2011, pokud jde o podmínky schválení účinné látky fipronil, a kterým se zakazuje použití a prodej osiva ošetřeného přípravky na ochranu rostlin obsahujícími uvedenou účinnou látku, se zrušují.

- 2) Ve zbývající části se žaloba zamítá.
- 3) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností BASF Agro BV a dalšími žalobci, jejich jména jsou uvedena v příloze, jakož i náklady řízení vynaložené Association européenne pour la protection des cultures (ECPA) a European Seed Association (ESA).
- 4) Deutscher Berufs- und Erwerbsimkerbund eV, Österreichischer Erwerbsimkerbund a Österreichischer Imkerbund (ÖIB) ponесou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 9, 11.1.2014.

Rozsudek Tribunálu ze dne 8. května 2018 – Esso Raffinage v. ECHA

(Věc T-283/15) (¹)

„REACH — Hodnocení dokumentace — Kontrola souladu žádostí o registraci — Kontrola předložených informací a kroky navazující na vyhodnocení dokumentace — Prohlášení o nesplnění požadavků — Příslušnost Tribunálu — Žaloba na neplatnost — Napadnutelný akt — Bezprostřední a osobní dotčení — Přípustnost — Právní základ — Články 41, 42 a 126 nařízení (ES) č. 1907/2006“

(2018/C 231/23)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Esso Raffinage (Courbevoie, Francie) (zástupce: M. Navin-Jones, solicitor)

Žalovaná: Evropská agentura pro chemické látky (ECHA) (zástupci: C. Jacquet, C. Schultheiss, W. Broere a M. Heikkilä, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Spolková republika Německo (zástupce: T. Henze, zmocněnec), Francouzská republika (zástupci: D. Colas a J. Traband, zmocněnci) a Nizozemské království (zástupci: M. de Ree, M. Bulterman a M. Noort, zmocněnkyně)

Předmět věci

Návrh založený na článku 263 SFEU znějící na zrušení dopisu ECHA ze dne 1. dubna 2015 zaslaného francouzskému ministerstvu pro životní prostředí, udržitelný rozvoj, dopravu a bydlení, který je nadepsaný „Prohlášení o nesplnění požadavků v návaznosti na rozhodnutí o hodnocení dokumentace podle nařízení (ES) č. 1907/2006“.

Výrok rozsudku

- 1) Dopis Evropské agentury pro chemické látky (ECHA) ze dne 1. dubna 2015, zaslaný francouzskému ministerstvu pro životní prostředí, udržitelný rozvoj, dopravu a bydlení, který je nadepsaný „Prohlášení o nesplnění požadavků v návaznosti na rozhodnutí o hodnocení dokumentace podle nařízení (ES) č. 1907/2006“, se zrušuje, a to včetně jeho příloh.

- 2) *Esso Raffinage a ECHA* ponесou vlastní náklady řízení.
- 3) Spolková republika Německo, Francouzská republika a Nizozemské království ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 320, 28.9.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 17. května 2018 – Litva v. Komise

(Věc T-205/16) ⁽¹⁾

„Fond soudržnosti — Výdaje vyloučené z financování — Technická podpora při správě Fondu soudržnosti v Litvě — DPH — Článek 11 odstavce 1 a 3 nařízení (ES) č. 16/2003 — Snížení finanční pomoci“

(2018/C 231/24)

Jednací jazyk: litevština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Litevská republika (zástupci: D. Kriauciūnas, R. Krasuckaitė a D. Stepanienė, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: B.-R. Killmann a J. Jokubauskaitė, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Komise C(2016) 969 final ze dne 23. února 2016 o snížení pomoci z Fondu soudržnosti na projekt „Technická pomoc pro vedení Fondu soudržnosti v Litevské republice“ v rozsahu, v němž stanoví snížení pomoci ve výši 137 864,61 eur odpovídající výdajům na DPH;

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Komise C(2016) 969 final ze dne 23. února 2016 o snížení pomoci z Fondu soudržnosti na projekt „Technická pomoc pro vedení Fondu soudržnosti v Litevské republice“ se zrušuje v rozsahu, v němž stanoví snížení pomoci ve výši 137 864,61 eur odpovídající výdajům na DPH.
- 2) Evropská komise ponесе vlastní náklady řízení a nahradí náklady vynaložené Litevskou republikou.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 251, 11.7.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 16. května 2018 – Troszczynski v. Parlament

(Věc T-626/16) ⁽¹⁾

„Pravidla pro poskytování náhrad a příspěvků poslancům Evropského parlamentu — Příspěvky na parlamentní asistenci — Vrácení neoprávněně vyplacených částek — Pravomoc generálního tajemníka — Electa una via — Právo na obhajobu — Důkazní břemeno — Povinnost uvést odůvodnění — Politická práva — Rovné zacházení — Zneužití pravomoci — Nezávislost poslanců — Nesprávné skutkové zjištění — Přiměřenost“

(2018/C 231/25)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Mylène Troszczynski (Noyon, Francie) (zástupce: původně M. Ceccaldi, poté F. Wagner, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: G. Corstens a S. Seyr, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí generálního tajemníka Parlamentu ze dne 23. června 2016, jímž bylo žalobkyni uloženo vrácení částky 56 554 eur, neoprávněně vyplacené v rámci příspěvků na parlamentní asistenci, a s tím souvisejícího oznámení o dluhu.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Mylène Troszczynski ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropským parlamentem, včetně nákladů řízení souvisejících s řízením o předběžném opatření.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 383, 17.10.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 15. května 2018 – Wirecard v. EUIPO (mycard2go)

(Věc T-675/16) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie mycard2go — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Popisný charakter — Článek 7 odstavec 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní článek 7 odstavec 1 písm. b) a c) nařízení (EU) 2017/1001] — Povinnost uvést odůvodnění — Článek 75 první věta nařízení č. 207/2009 (nyní článek 94 první věta nařízení 2017/1001)“

(2018/C 231/26)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Wirecard AG (Aschheim, Německo) (zástupce: A. Bayer, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: D. Hanf, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 21. července 2016 (věc R 282/2016-4) týkajícímu se zápisu slovního označení mycard2go jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

- 1) Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 21. července 2016 (věc R 282/2016-4) se zrušuje.
- 2) Ve zbývající části se žaloba zamítá.
- 3) EUIPO ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobkyní, včetně nutných výdajů vynaložených v souvislosti s odvolacím řízením vedeným před EUIPO.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 410, 7. 11. 2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 15. května 2018 – Wirecard v. EUIPO (mycard2go)(Věc T-676/16) ⁽¹⁾**„Ochranná známka Evropské unie — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie mycard2go — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Popisný charakter — Článek 7 odstavec 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní článek 7 odstavec 1 písm. b) a c) nařízení (EU) 2017/1001]“**

(2018/C 231/27)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Wirecard AG (Aschheim, Německo) (zástupce: A. Bayer, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: D. Hanf, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 21. července 2016 (věc R 280/2016-4) týkajícímu se přihlášky obrazového označení mycard2go jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Wirecard AG se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 410, 7. 11. 2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 16. května 2018 – Deutsche Lufthansa v. Komise(Věc T-712/16) ⁽¹⁾**„Hospodářská soutěž — Spojování podniků — Trh letecké dopravy — Rozhodnutí, kterým se prohlašuje spojení podniků za slučitelné s vnitřním trhem s výhradou dodržení určitých závazků — Žádost o osvobození od části povinností, jež jsou předmětem závazků — Proporcionalita — Legitimní očekávání — Zásada řádné správy — Zneužití pravomoci“**

(2018/C 231/28)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Deutsche Lufthansa AG (Kolín nad Rýnem, Německo) (zástupce: S. Völcker, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: A. Biolan, H. Leupold a I. Zaloguin, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU směřující ke zrušení rozhodnutí Komise C(2016) 4964 final ze dne 25. července 2016 zamítajícího žádost podanou žalobkyní týkající se osvobození od některých závazků učiněných závaznými rozhodnutími Komise ze dne 4. července 2005 o schválení spojení podniků ve věci COMP/M.3770 – Lufthansa/Swiss.

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Komise C(2016) 4964 final ze dne 25. července 2016 zamítající žádost podanou společností Deutsche Lufthansa AG týkající se osvobození od některých závazků učiněných závaznými rozhodnutím Komise ze dne 4. července 2005 o schválení spojení podniků ve věci COMP/M.3770 – Lufthansa/Swiss se zrušuje v rozsahu, v němž se týká trasy Curych-Stockholm.
- 2) Ve zbývající části se žaloba zamítá.
- 3) Každý účastník řízení ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 462, 12.12.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 16. května 2018 – Netflix International a Netflix v. Komise

(Věc T-818/16) ⁽¹⁾

„Žaloba na neplatnost — Státní podpory — Podpora, kterou Německo zamýšlí poskytnout na podporu filmové produkce a distribuce — Rozhodnutí, kterým se podpora prohlašuje za slučitelnou s vnitřním trhem — Nedostatek osobního dotčení — Nařizovací akt vyžadující přijetí prováděcích opatření — Nepřípustnost“

(2018/C 231/29)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Netflix International BV (Amsterdam, Nizozemsko) a Netflix, Inc. (Los Gatos, Kalifornie, Spojené státy americké) (zástupci: C. Alberdingk Thijm, S. van Schaik, S. van Velze a E. H. Janssen, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Samnadda, G. Braun a B. Stromsky, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na článku 270 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Komise (EU) 2016/2042 ze dne 1. září 2016 o režimu podpory SA.38418 — 2014/C (ex 2014/N), kterou Německo zamýšlí poskytnout na podporu filmové produkce a distribuce (oznámeno pod číslem C(2016) 5551) (Úř. věst. 2016, L 314, s. 63).

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřijatelná.
- 2) Není důvodné rozhodnout o návrzích podaných Spolkovou republikou Německo, Francouzskou republikou, Nizozemským královstvím a Filmförderungsanstalt na vstup vedlejšího účastníka do řízení.
- 3) Netflix International BV a Netflix, Inc. ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí, s výjimkou nákladů souvisejících s návrhy na vstup vedlejších účastníků do řízení.

- 4) Netflix International, Netflix, Komise, Spolková republika Německo, Francouzská republika, Nizozemské království a Filmförderungsanstalt ponесou vlastní náklady řízení související s návrhy na vstup vedlejšího účastníka do řízení.

(¹) Úř. věst. C 30, 30.1.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 15. května 2018 – Wirecard v. EUIPO (mycard2go)

(Věc T-860/16) (¹)

„Ochranná známka Evropské unie — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie mycard2go — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Popisný charakter — Článek 7 odstavec 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní článek 7 odstavec 1 písm. b) a c) nařízení (EU) 2017/1001]“

(2018/C 231/30)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Wirecard AG (Aschheim, Německo) (zástupce: A. Bayer, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: D. Hanf, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 3. října 2016 (věc R 281/2016-4) týkajícímu se přihlášky obrazového označení mycard2go jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

1) Žaloba se zamítá.

2) Společnosti Wirecard AG se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 38, 6. 2. 2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 16. května 2018 – Barnett v. EHSV

(Věc T-23/17)

„Veřejná služba — Úředníci — Starobní důchod — Předčasný odchod do důchodu bez snížení nároků na důchod — Opatření dříve upravené v čl. 9 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu — Zájem služby — Splnění povinností vyplývajících ze zrušujícího rozsudku Soudu pro veřejnou službu — Odpovědnost“

(2018/C 231/31)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Inge Barnett (Roskilde, Dánsko) (zástupci: S. Orlandi a T. Martin, advokáti)

Žalovaný: Evropský hospodářský a sociální výbor (zástupci: M. Pascua Mateo, K. Gambino, X. Chamodraka, A. Carvajal a L. Camarena Januzec, zmocněnci, ve spolupráci s M. Troncoso Ferrerem a F.-M. Hislaiem, advokáty)

Předmět věci

Návrh na základě článku 270 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí EHSV ze dne 21. března 2016, které bylo přijato ke splnění povinností vyplývajících z rozsudku ze dne 22. září 2015, Barnett v. EHSV (F-20/14, EU:F:2015:107), a kterým nebyl žalobkyni povolen odchod do předčasného důchodu bez snížení nároků na důchod, a podpůrně na náhradu újmy, která jí údajně vznikla.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Inge Barnett se ukládá náhrada nákladů řízení.

Rozsudek Tribunálu ze dne 16. května 2018 – Triggerball v. EUIPO (Tvar předmětu podobajícího se míči s hranami)

(Věc T-387/17) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Přihláška třírozměrné ochranné známky Evropské unie — Tvar předmětu podobajícího se míči s hranami — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Rozlišovací způsobilost — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“

(2018/C 231/32)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Triggerball GmbH (Baiern-Piusheim, Německo) (zástupce: H. Emrich, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupkyně: D. Walicka, zmocněnkyně)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 20. dubna 2017 (věc R 376/2017-4) týkajícímu se přihlášky k zápisu trojrozměrného označení tvořeného tvarem míče s hranami jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Triggerball GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 256, 7.8.2017.

Žaloba podaná dne 16. března 2018 – SCF Terminal (Cyprus) a S H B v. Rada a další

(Věc T-199/18)

(2018/C 231/33)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: SCF Terminal (Cyprus) LTD (Limassol, Kypr) a S H B, Inc. (Monrovia, Libérie) (zástupci: P. Tridimas, Barrister, K. Kakoulli, P. Panayides a C. Pericleous, advokáti)

Žalované: Rada Evropské unie, Evropská komise, Evropská centrální banka, Euroskupina a Evropská unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- uložil žalovaným zaplatit žalobkyním částky uvedené v příloze k této žalobě včetně úroku od 26. března 2013 do vydání rozsudku.
- uložil žalovaným náhradu nákladů řízení.

Podpůrně, žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- určil, že Evropské unii či žalovaným orgánům vznikla mimosmluvní odpovědnost;
- určil postup pro zjištění nahraditelné škody, která skutečně žalobkyním vznikla; a
- uložil žalovaným náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně čtyři žalobní důvody, které se v zásadě shodují s důvody uvedenými ve věci T-197/18, *JV Voscf a další v. Rada a další*, nebo jsou jim podobné.

Žaloba podaná dne 6. dubna 2018 – Czarnecki v. Parlament

(Věc T-230/18)

(2018/C 231/34)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Ryszard Czarnecki (Varšava, Polsko) (zástupkyně: M. Casado García-Hirschfeld, advokátka)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil projednávanou žalobu za přípustnou;
- zrušil napadené rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 7. února 2018;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející jednak z porušení práva na presumpci nevinu, práva na obhajobu a zásady rovnosti procesních možností mezi stranami a jednak z porušení zásady řádné správy, zásady proporcionality a práva na svobodu projevu.

2. Druhý žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení, *fumus persecutionis* a zneužití pravomoci.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení právní jistoty a ochrany legitimního očekávání

Žaloba podaná dne 12. dubna 2018 – Netflix International a Netflix v. Komise

(Věc T-238/18)

(2018/C 231/35)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Netflix International BV (Amsterdam, Nizozemsko), Netflix, Inc. (Los Gatos, Kalifornie, Spojené státy) (zástupci: E. Batchelor, Solicitor, N. Niejahr, B. Hoorelbeke a A. Patsa, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 8. listopadu 2017 o státní podpoře SA.48950 (2017/N), kterým se prodlužuje režim podpory poskytované na plán digitalizace filmových děl, jež jsou součástí kulturního dědictví, oznámené Francií;
- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 20. listopadu 2017 o státní podpoře SA.48907 (2017/N), kterým se prodlužuje automatický režim podpory audiovizuálních děl (žánry fikce a tvůrčí dokumentaristika), oznámené Francií;
- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 20. listopadu 2017 o státní podpoře SA.48699 (2017/N) o prodloužení automatického režimu podpory produkce a přípravy filmových děl, oznámené Francií; a
- uložil Komisi, aby nesla vlastní náklady řízení a nahradila náklady řízení vynaložené společností Netflix.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně jediný žalobní důvod.

Žalobkyně tvrdí, že Komise jednala v rozporu s čl. 108 odst. 3 SFEU, neboť nezažila formální vyšetřovací řízení, jež je stanoveno v čl. 108 odst. 2 SFEU, při přezkumu režimů státní podpory oznámených Francií, jichž se týkají napadená rozhodnutí. Komise měla povinnost zahájit formální vyšetřovací řízení u každého z těchto režimů státní podpory, neboť při posuzování jejich slučitelnosti s vnitřním trhem u každého z nich čelila závažným potížím. Komise tím, že nezažila formální vyšetřovací řízení, porušila procesní práva žalobkyň podle čl. 108 odst. 2 SFEU.

Žalobkyně tvrdí, že existenci závažných obtíží, lze doložit:

- okolnostmi a délkou předběžného posouzení, které vedlo k přijetí sporných rozhodnutí; a

- obsahem sporných rozhodnutí, zejména ve vztahu k mechanismům financování režimů státní podpory a slučitelnosti režimů státní podpory s jinými ustanoveními unijního práva, jež se netýkají státní podpory.

Žaloba podaná dne 17. dubna 2018 – SKS Import Export v. Komise

(Věc T-239/18)

(2018/C 231/36)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Société Kammama Saber (S.K.S) Import Export (Sousse Jawhara, Tunisko) (zástupce: H. Chelly, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu za přípustnou a opodstatněnou,

a vzhledem k tomu:

- částečně zrušil nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2018/212 ze dne 13. prosince 2017 v rozsahu, v němž se týká zahrnutí Tuniska na seznam třetích zemí, které mají v režimech pro boj proti praní peněz a financování terorismu strategické nedostatky,
- uložil Komisi náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z nepřislušnosti Komise a z porušení podstatných formálních náležitostí, neboť Komise překročila své pravomoci v souvislosti s dohodou o přidružení mezi Tuniskem a Evropskou unií, podle které měla předložit otázku Radě přidružení, aby tato rada buď urovnala spor, nebo podpůrně umožnila stranám, aby přijaly nezbytná opatření na ochranu svých zájmů.
2. Druhý žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení v rozsahu, v němž se týká jednak posouzení Tuniska použitého Evropskou unií, a jednak posouzení Tuniska použitého Finančním akčním výborem. V této souvislosti se žalobkyně domnívá, že Komise nepřijala vhodná opatření k řízení zhoršování rizika, které přináší napadené nařízení v přenesené pravomoci z hlediska procesu ekonomického rozvoje Tuniska.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení Smluv o Evropské unii, zejména čl. 216 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie, podle kterého jsou mezinárodní dohody závazné pro unijní orgány.

Žaloba podaná dne 18. dubna 2018 – Bruno v. Komise

(Věc T-241/18)

(2018/C 231/37)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Luigi Bruno (Woluwé-Saint-Pierre, Belgie) (zástupce: N. de Montigny, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí AHCC ze dne 4. července 2017;
- případně zrušil výslovné rozhodnutí o zamítnutí stížnosti ze dne 18. ledna 2018;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z nesprávného právního posouzení Komise při použití čl. 11 odst. 1 a čl. 12 odst. 1 přílohy VIII služebního řádu v rozsahu, v němž svým rozhodnutím Komise zamítla žádost žalobce na přiznání nároku na poskytnutí odchodného podle čl. 12 odst. 2 uvedené přílohy a naproti tomu jej odkázala na použití čl. 11 odst. 1 přílohy VIII služebního řádu, který se na jeho případ nepoužije;
2. Druhý žalobní důvod vycházející z námitky protiprávnosti v rozsahu, v němž výše uvedená ustanovení služebního řádu porušují zásadu rovného zacházení a nediskriminace z důvodu existence legislativní mezery.

Žaloba podaná dne 18. dubna 2018 – VV v. Komise

(Věc T-242/18)

(2018/C 231/38)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: VV (zástupce: F. Moyses, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí ze dne 19. června 2017 a v případě potřeby akt, kterým byla zamítnuta žalobcová stížnost ze dne 18. ledna 2018;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí výběrové komise v rámci otevřeného výběrového řízení EPSO/AD/322/16 – Administrátoři v oboru auditu (AD 5/AD 7) (Úř. věst. 2016, C 171A, s. 1), kterým nebyl do uvedeného výběrového řízení připuštěn, protože nedoložil vysokoškolský diplom o absolvování alespoň tříletého studia v oborech uvedených v oznámení k výběrovému řízení.

Na podporu žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z nedostatečného odůvodnění napadeného rozhodnutí

2. Druhý žalobní důvod vycházející z nesprávného posouzení výběrové komise při hodnocení údajů uvedených v žalobcově přihlášce. Výběrová komise údajně porušila oznámení o výběrovém řízení, když měla za to, že žalobce nemá vzdělání odpovídající kompletnímu, alespoň tříletému vysokoškolskému studiu osvědčenému diplomem, které je nezbytné pro připuštění do výběrového řízení.

Žaloba podaná dne 20. dubna 2018 – VW v. Komise

(Věc T-243/18)

(2018/C 231/39)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: VW (zástupce: N. de Montigny, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

rozhodl, že

- se rozhodnutí OoJ ze dne 26. června 2017 zrušuje;
- v případě potřeby, že se zrušuje explicitní rozhodnutí o zamítnutí stížnosti ze dne 19. ledna 2018;
- ukládá žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vznesený primárně vycházející z námitky protiprávnosti vznesené proti článku 20 přílohy VIII statutu, jelikož tento článek porušuje zásadu rovného zacházení zakotvenou v článku 20 Listiny základních práv a v článku 52 uvedené Listiny.
2. Druhý žalobní důvod vznesený subsidiárně v případě, že žalobce není oprávněn využít článek 20 přílohy VIII statutu, vycházející z nesprávného právního posouzení, kterého se dopustil žalovaný orgán při výkladu článku 27 přílohy VIII statutu, a ještě podpůrněji, v případě, že nedošlo k nesprávnému právnímu posouzení, vychází tento žalobní důvod z porušení zásady rovného zacházení zakotvené především v článku 20 Listiny základních práv a z porušení zásady proporcionality zakotvené v článku 52 uvedené Listiny.

Žaloba podaná dne 20. dubna 2018 – Synergy Hellas v. Komise

(Věc T-244/18)

(2018/C 231/40)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: d.d. Synergy Hellas Anonymi Emporiki Etaireia Parochis Ypiresion Pliroforikis (Atény, Řecko) (zástupce: K. Damis, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu za přípustnou;
- zrušil rozhodnutí Komise C(2018) 1115 final ze dne 19. února 2018 týkající se zaplacení částky 76 282,02 eur zvýšené o úroky společností „d.d.Synergy HELLAS ANONYMI EMPORIKI ETAIREIA PAROCHIS YPIRESION PLIROFORIKIS“;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení článku 85 nařízení Komise (ES/Euroatom) č. 2342/2002 ⁽¹⁾.
 - Odmítnutí Komise vyhovět legitimní žádosti o prodloužení lhůty k placení je v rozporu s ustanoveními tohoto článku, neboť 73 % kapitálu již bylo zaplaceno, a to včetně všech úroků, a byla dána záruka požadovaná Komisí na celou původně stanovenou částku spolu s úroky;
 - odůvodnění Komise týkající se legality napadeného aktu po meritorní stránce není opodstatněné;
 - Komise nesplnila svou povinnost uvést odůvodnění napadeného rozhodnutí.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení a/nebo překročení diskreční pravomoci a porušení zásady „řádné správy“.
 - Komise překročila meze své diskreční pravomoci tím, že přijala napadené rozhodnutí, aniž zohlednila faktické údaje předložené žalobkyní, a stanovila řešení, která by mohla vést k likvidaci žalobkyně.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení zásady proporcionality.
 - Napadené rozhodnutí není nezbytným opatřením k dosažení sledovaného cíle, jelikož žalobkyně i nadále poskytuje platby, a navíc na ni klade příliš velké břemeno, které podstatně ohrožuje její existenci.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES, Euratom) č. 2342/2002 ze dne 23. prosince 2002 o prováděcích pravidlech k nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (Úř. věst. 2002, L 357, s. 1).

Žaloba podaná dne 23. dubna 2018 – RATP v. Komise

(Věc T-250/18)

(2018/C 231/41)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Régie autonome des transports parisiens (RATP) (Paříž, Francie) (zástupci: E. Morgan de Rivery, P. Delelis a C. Lavin, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 21. března 2018, kterým se povoluje částečný přístup k dokumentům na základě nařízení (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise;
- a v každém případě uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení čl. 4 odst. 2 třetí odrážky nařízení (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. 2001, L 145, s. 43).
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 4 odst. 2 třetí odrážky nařízení č. 1049/2001.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení čl. 4 odst. 2 první odrážky nařízení č. 1049/2001, článku 8 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, článku 7 Listiny základních práv a článku 339 SFEU.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění.

Žaloba podaná dne 23. dubna 2018 – US v. ECB

(Věc T-255/18)

(2018/C 231/42)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: US (zástupci: L. Levi a A. Blot, advokáti)

Žalovaná: Evropská centrální banka

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil tuto žalobu za přípustnou a opodstatněnou;

a v důsledku toho:

- zrušil rozhodnutí ze dne 13. června 2017, kterým se zamítá změna pracovní smlouvy žalobce;
- zrušil rozhodnutí ECB ze dne 11. října 2017, kterým byl zamítnut návrh na správní přezkum („administrative review“) podaný žalobcem dne 11. srpna 2017;
- zrušil rozhodnutí ECB ze dne 13. února 2018, doručené žalobci téhož dne, kterým byla zamítnuta stížnost žalobce („grievance procedure“) podaná dne 7. prosince 2017;

- přiznal náhradu škody za utrpěnou újmu;
- uložil žalované úhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z námitky protiprávnosti vůči politice konverze v rozsahu, v jakém je tato politika v rozporu s čl. 10 písm. c) pracovního řádu, jakož i s článkem 2.0 Předpisů použitelných na zaměstnance a byla přijata v rozporu s hierarchií norem.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z námitky protiprávnosti v rozsahu, v jakém jsou čl. 10 písm. c) pracovního řádu a článek 2.0 Předpisů použitelných na zaměstnance v rozporu se směrnicí Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS a s bodem 6 odůvodnění rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z námitky protiprávnosti pokynů Annual Salary and Bonus Review (ASBR) v rozsahu, v jakém jsou tyto pokyny v rozporu s povinností odůvodnění a se zásadou právní jistoty.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení, jakož i z porušení povinnosti odůvodnění, pokud jde v první řadě o platové stupně přiznané žalobci, zadruhé o jeho „nepřetržitý rozvoj“ a zatřetí o zachování potřeb podniku („business needs“), pokud jde o znalosti, zkušenosti a zvláštní způsobilosti žalobce.

Žaloba podaná dne 24. dubna 2018 – Arezzo Indústria e Comércio v. EUIPO (SCHUTZ)

(Věc T-256/18)

(2018/C 231/43)

Jednací jazyk: portugalsština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Arezzo Indústria e Comércio SA (Belo Horizonte, Brazílie) (zástupci: A. Sebastião a J. Pimenta, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „SCHUTZ“ – Přihláška k zápisu č. 15723265

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 12. února 2018 ve věci R661/2017-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

— Porušení čl. 7 odst. 1 písm. a) a b) a odst. 2 nařízení č. 2017/1001.

Žaloba podaná dne 26. dubna 2018 – Roxtec v. EUIPO – Wallmax (Vyobrazení černého čtverce se sedmi modrými soustřednými kružnicemi)**(Věc T-261/18)**

(2018/C 231/44)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Roxtec AB (Karlskrona, Švédsko) (zástupci: J. Olsson a J. Adamsson, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Wallmax Srl (Milán, Itálie)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie (Vyobrazení černého čtverce se sedmi modrými soustřednými kružnicemi) – Ochranná známka Evropské unie č. 14 338 735

Řízení před EUIPO: Řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 8. ledna 2018, ve věci R 940/2017-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů tohoto řízení a řízení před EUIPO.

Dovolávaný žalobní důvod

— Porušení čl. 7 odst. 1 písm. e) bod ii) nařízení č. 2017/1001.

Žaloba podaná dne 26. dubna 2018 – Meblo Trade v. EUIPO – Meblo Int (MEBLO)**(Věc T-263/18)**

(2018/C 231/45)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Meblo Trade d.o.o. (Záhřeb, Chorvatsko) (zástupkyně: A. Ivanova, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Meblo Int, proizvodnja izdelkov za spanje d.o.o. (Nova Gorica, Slovinsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie v černé a červené barvě MEBLO – Ochranná známka Evropské unie č. 3 431 731

Řízení před EUIPO: Řízení o zrušení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 27. února 2018, ve věci R 883/2017-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— napadené rozhodnutí zrušil.

Dovolávaný žalobní důvod

— Porušení čl. 58 odst. 1 písm. a) nařízení 2017/1001.

Žaloba podaná dne 27. dubna 2018 – Biernacka-Hoba v. EUIPO – Formata Bogusław Hoba (Formata)

(Věc T-265/18)

(2018/C 231/46)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: polština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Ilona Biernacka-Hoba (Aleksandrów Łódzki, Polsko) (zástupce: R. Rumpel, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Formata Bogusław Hoba (Aleksandrów Łódzki, Polsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: další účastnice řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: obrazová ochranná známka Evropské unie obsahující slovní prvek „Formata“ – přihláška ochranné známky Evropské unie č. 11 529 427

Řízení před EUIPO: řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 13. února 2018 ve věci R 2032/2017-4.

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— prohlásil žalobu za opodstatněnou,

— zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž zamítá návrh na prohlášení neplatnosti ochranné známky „Formata“ č 011529427,

- napadené rozhodnutí změnil tak, že prohlásí ochrannou známku „Formata“ č. 011529427 za neplatnou,
- změnil napadené rozhodnutí v části týkající se náhrady nákladů řízení,
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Nesprávný závěr o neexistenci dostatečných důkazů o starším právu

Žaloba podaná dne 30. dubna 2018 – Iceland Foods v. EUIPO – Íslandsstofa (INSPIRED BY ICELAND)

(Věc T-267/18)

(2018/C 231/47)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Iceland Foods Ltd (Deeside, Spojené království) (zástupci: S. Malynicz, QC, J. Hertzog, C. Hill a J. Warner, Solicitor)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Íslandsstofa (Reykjavík, Island)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Příhlašovatel sporné ochranné známky: Další účastník řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie INSPIRED BY ICELAND – Příhláška č. 14 350 094

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 7. února 2018, ve věci R 340/2017-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO a dalšímu účastníku řízení nést vlastní náklady řízení a nahradit náklady řízení vynaložené žalobkyní.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 71 nařízení č. nařízení 2017/1001 z důvodu, že nebylo rozhodnuto o odvolání;
 - Porušení podstatné procesní náležitosti podle článku 72 nařízení č. 2017/1001 tím, že odvolací senát jednal v rozporu se zásadami hospodárnosti řízení a spravedlnosti, když rozhodl o vrácení věci k přezkoumání napadené ochranné známky z absolutních důvodů, a zároveň předběžně rozhodl o použitelnosti absolutních důvodů, aniž by vyslechl žalobkyni, čímž opominul zásadu kontradiktornosti.
-

Žaloba podaná dne 27. dubna 2018 – Sandrone v. EUIPO – J. Garcia Carrion (Luciano Sandrone)**(Věc T-268/18)**

(2018/C 231/48)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení***Žalobce:* Luciano Sandrone (Barolo, Itálie) (zástupce: A. Borra, advokát)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)*Další účastnice řízení před odvolacím senátem:* J. Garcia Carrion, SA (Jumilla, Španělsko)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Přihlašovatel sporné ochranné známky:* Žalobce*Sporná ochranná známka:* Slovní ochranná známka Evropské unie „Lucian Sandrone“ – Přihláška č. 14 416 598*Řízení před EUIPO:* Námitkové řízení*Napadené rozhodnutí:* Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 26. února 2018 ve věci R 1207/2017-2**Návrhová žádání***Žalobce navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil napadené rozhodnutí;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Nепrokázaní skutečného užívání starší ochranné známky v souladu s čl. 42 odst. 2 a 3 nařízení č. 2017/1001.
- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 2017/1001.

Žaloba podaná dne 2. května 2018 – Inditex v. EUIPO – Ffauf (ZARA)**(Věc T-269/18)**

(2018/C 231/49)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Industria de Diseño Textil, SA (Inditex) (Arteixo, Španělsko) (zástupci: G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal a E. Armero Lavie, advokáti)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)*Další účastnice řízení před odvolacím senátem:* Ffauf SA (Lucemburk, Lucembursko)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Přihlašovatelka sporné ochranné známky:* Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie ZARA – Přihláška č. 8 929 952

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 2. února 2018 ve spojených věcech R 359/2015-5 a R 409/2015-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž zamítl odvolání žalobkyně a částečně vyhověl návrhu další účastnice, když odmítl přihlášku slovní ochranné známky Evropské unie ZARA č. 8 929 952 pro následující produkty a služby: Třída 29 – konzervované, sušené a tepelně zpracované ovoce a zelenina, rosoly, džemy, marmelády, ovocné zavařeniny, ovocné protlakky, vejce, mléko a mléčné výrobky, jedlé oleje a tuky; Třída 30 – rýže, maniok, ságo, mouka a výrobky z obilí, chléb, pekařské a cukrářské výrobky, kvasnice, prášky do pečiva, sůl, hořčice, ocet, omáčky (ochucovadla), koření, snacky na rýžové bázi; Třída 31 – čerstvá zelenina; Třída 32 – ovocné šťávy; Třída 35 – služby maloobchodního a velkoobchodního prodeje konzervovaného, sušeného a tepelně zpracovaného ovoce a zeleniny, jedlých olejů, rýže, mouky a výrobků z obilí, chleba, octa, omáček (ochucovadel) prostřednictvím celosvětových informačních sítí, katalogů, pošty, telefonu, rádia a televize a prostřednictvím jiných elektronických prostředků; Třída 43 – restaurační služby (stravování), samoobslužné restaurace, jídelny;
- uložil EUIPO, a případně další účastníci řízení (Ffauf SA) náhradu nákladů tohoto řízení před Tribunálem;
- uložil odpůrkyni, společnosti FFAUF, S.A, náhradu nákladů řízení ve spojených věcech R 359/2015-5 a R 409/2015-5 před pátým odvolacím senátem EUIPO.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 15 odst. 1 a čl. 42 odst. 2 a 3 nařízení č. 207/2009 a pravidla 22 odst. 2 a 3 nařízení č. 2868/95;
- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 3. května 2018 – Mauritsch v. INEA

(Věc T-271/18)

(2018/C 231/50)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Walter Mauritsch (Vídeň, Rakousko) (zástupci: S. Rodrigues a A. Champetier, advokáti)

Žalovaná: Výkonná agentura pro inovace a sítě (INEA)

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí žalované ze dne 24. ledna 2018, kterým byla zamítnuta žalobcova stížnost ze dne 4. října 2017, a rozhodnutí ze dne 2. srpna, kterým byla zamítnuta žalobcova žádost o náhradu ze dne 10. dubna 2017;
- uložil žalované povinnost nahradit žalobci škodu, která mu údajně vznikla v důsledku pochybení žalované, a to ve výši odpovídající podpoře v nezaměstnanosti na dobu maximálně tří let navýšené o úroky z prodlení; a

— uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce žalobní důvod, který vychází z toho, že mu žalovaná neposkytla řádné a jednoznačné informace o jeho nárocích vyplývajících ze sociálního zabezpečení pro případ jeho odmítnutí podepsat prodloužení smlouvy. Žalobce tvrdí, že nemohl vědět, že jeho odmítnutí podepsat smlouvu bude považováno za rezignaci. Žalobci tak nebyly poskytnuty informace a žalovaná porušila povinnost postupovat s náležitou péčí a zásadu řádné správy ve smyslu článku 41 Listiny základních práv Evropské unie.

Žaloba podaná dne 27. dubna 2018 – Julius-K9 v. EUIPO – El Corte Inglés (K9 UNIT)

(Věc T-276/18)

(2018/C 231/51)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Julius-K9 Zrt (Szigetszentmiklós, Maďarsko) (zástupce: G. Jambrik, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: El Corte Inglés, SA (Madrid, Španělsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie K9 UNIT – Přihláška č. 14 590 831

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 22. února 2018, ve věci R 1432/2017-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 2017/1001.

Žaloba podaná dne 4. května 2018 – Zitro IP v. EUIPO (PICK & WIN MULTISLOT)

(Věc T-277/18)

(2018/C 231/52)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Zitro IP Sàrl (Lucemburk, Lucembursko) (zástupce: A. Canela Giménez, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie PICK & WIN MULTISLOT – Přihláška č. 16 071 946

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 14. března 2018, ve věci R 978/2017-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 nařízení č. 2017/1001.

Žaloba podaná dne 30. dubna 2018 – Alliance Pharmaceuticals v. EUIPO – AxiCorp (AXICORP ALLIANCE)

(Věc T-279/18)

(2018/C 231/53)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Alliance Pharmaceuticals Ltd (Wiltshire, Spojené království) (zástupce: M. Edenborough, QC)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: AxiCorp GmbH (Friedrichsdorf/Ts, Německo)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitel sporné ochranné známky: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie v souvislosti s ochrannou známkou AXICORP ALLIANCE – Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie č. 1 072 913

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 7. února 2018, ve věci R 1473/2017-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- podpůrně, aby změnil napadené rozhodnutí pátého odvolacího senátu v tom smyslu, aby v něm bylo konstatováno, že námitka má být postoupena námitkovému oddělení k přehodnocení námitky, a to vedle jejího přehodnocení podle čl. 8 odst. 4 i podle čl. 8 odst. 1 písm. b) a čl. 8 odst. 5,

- uložil EUIPO, aby žalobkyni nahradil náklady řízení, jež jí vznikly v souvislosti s podáním této žaloby, a náklady řízení před odvolacím senátem. Podpůrně pro případ, že další účastnice v řízení před odvolacím senátem vstoupí do tohoto řízení jako vedlejší účastnice, aby uložil žalovanému a vedlejší účastníci společně a nerozdílně, aby uhradily žalobkyni náklady řízení, jež jí vznikly v souvislosti s podáním této žaloby, a náklady řízení před odvolacím senátem.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení 2017/1001;
- Odvolací senát se dopustil nesprávného posouzení specifikací starších zapsaných ochranných známek, v důsledku čehož konstatoval, že z takto dovozených důkazů o používání nevyplyvá skutečné užívání v případech výrobků zařazených do těchto specifikací.

Žaloba podaná dne 4. května 2018 – M. I. Industries v. EUIPO – Natural Instinct (Nature's Variety Instinct)

(Věc T-287/18)

(2018/C 231/54)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: M. I. Industries, Inc. (Lincoln, Spojené státy) (zástupci: M. Montaňá Mora a S. Sebe Marin, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Natural Instinct Ltd (Camberley, Spojené království)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: žalobkyně

Sporná ochranná známka: obrazová ochranná známka Evropské unie obsahující slovní prvek „Nature's Variety Instinct“ – přihláška č. 14 290 589

Řízení před EUIPO: námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 6. března 2018 ve věci R 1659/2017-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí,
- uložil EUIPO a případně osobě, která podala námitky, společně a nerozdílně náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení 2017/1001
-

**Žaloba podaná dne 4. května 2018 – M. I. Industries v. EUIPO – Natural Instinct
(NATURE'S VARIETY INSTINCT)**

(Věc T-288/18)

(2018/C 231/55)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: M. I. Industries, Inc. (Lincoln, Nebraska, Spojené státy americké) (zástupci: M. Montaňá Mora a S. Sebe Marin, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Natural Instinct Ltd (Camberley, Spojené království)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Příhlašovatel sporné ochranné známky: žalobkyně

Sporná ochranná známka: slovní ochranná známka Evropské unie NATURE'S VARIETY INSTINCT – přihláška č. 14 290 589

Řízení před EUIPO: námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 28. února 2018 ve věci R 1658/2017-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí,
- uložil EUIPO a případně osobě, která podala námitky, společně a nerozdílně náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení 2017/1001.

Žaloba podaná dne 4. května 2018 – Agmin Italy v. Komise

(Věc T-290/18)

(2018/C 231/56)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Agmin Italy SpA (Verona, Itálie) (zástupce: F. Guardascione, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- nejprve shledal a prohlásil nicotnost nebo neplatnost nebo neúčinnost anebo neexistenci napadeného rozhodnutí z důvodu porušení práva, porušení zásady oddělení vyšetřovací funkce a rozhodovací funkce, porušení zásady kontradiktornosti, překročení pravomoci vzhledem ke zkreslení a nesprávnému posouzení skutkových okolností, zjevné nelogičnosti a rozporuplnosti, jakož i nedostatečného vyšetřování a nerovného zacházení, a aby ze všech uvedených důvodů totéž prohlásil ve vztahu k aktům předcházejícím danému rozhodnutí či následujícím po daném rozhodnutí, a v každém případě k aktům koordinovaným nebo spojeným s takovým rozhodnutím, a to se všemi právními důsledky;
- v každém případě zrušil rozhodnutí DG NEAR ze dne 7. března 2018 (ARES – 2018 – 1288022) oznámené dne 9. března 2018 v části, která je žalobou napadena, a následně zrušil sankce s ním spojené;
- podpůrně vyloučil anebo snížil sankci uvalenou na společnost Agmin, neboť je příliš vysoká a nepřiměřená ve vztahu k jednání, jehož se společnost Agmin dopustila;
- podpůrně každopádně shledal, že popsané skutkové okolnosti umožňují, aby došlo ke zrušení vyloučení společnosti Agmin ve smyslu čl. 106 odst. 9 nařízení č. 966/2012;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba je podána proti opatření Evropské komise ze dne 7. března 2018 (ARES – 2018 – 1288022), kterým byla žalobkyně vyloučena z možnosti účastnit se zadávacího řízení na poskytnutí grantů financovaných z rozpočtu Evropské unie a Evropského rozvojového fondu na maximální dobu stanovenou v čl. 106 odst. 14 písm. c) nařízení č. 966/2012⁽¹⁾, která činí tři roky, a na základě kterého byla zveřejněna na stránkách Komise kvůli nedodání objednaného zboží (položky 9 a 11) v rámci podmínek dohodnutých ve smlouvě o dodávce ENPI/2014/351-804 a kvůli nenahrazení záruky (pre-financing guarantee ve výši 89 430,71 eur), kterou společnost Agmin poskytla zadavateli dne 19. listopadu 2014. Tato záruka byla totiž vystavena entitou, která podle informací obdržených od Banca d'Italia měla oprávnění vystavovat záruky pouze ve prospěch bank a finančních institucí oprávněných poskytovat úvěry, ale nikoli ve prospěch takových osob či entit, jako je zadavatel.

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že v projednávaném případě došlo k překročení pravomoci, a to především vzhledem k porušení zásady oddělení vyšetřovací funkce a rozhodovací funkce, porušení zásady kontradiktornosti, zjevné nelogičnosti a nedostatku odůvodnění.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení nebo nesprávného použití „zásad evropského smluvního práva z roku 2002“, které se uplatní ve smyslu článku 41 všeobecných smluvních podmínek.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení zásady proporcionality sankcí ve smyslu článku 5 SEU, neboť Evropská komise uložila společnosti Agmin maximální použitelnou sankci v podobě vyloučení na dobu tří let.

Žalobkyně zejména uvádí, že napadené rozhodnutí poškozují její práva, neboť Komise přijala rozhodnutí, aniž řádně zohlednila skutečnost, že nedodání zboží bylo způsobeno v návaznosti nebo, podpůrně, v souběhu s odpovědností zadavatele, který svévolně a neoprávněně odmítl nahradit dodavatele zboží jiným výrobcem, který vyjádřil ochotu dodat výrobky s rovnocennou nebo vyšší jakostí, než jaká je uvedena v technických specifikacích stanovených v oznámení o zadání zakázky.

⁽¹⁾ Nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 Evropského parlamentu a Rady ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a o zrušení nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. L 298, 26.10.2012).

Žaloba podaná dne 7. května 2018 – Biedermann Technologies v. EUIPO (Compliant Constructs)**(Věc T-291/18)**

(2018/C 231/57)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Biedermann Technologies GmbH & Co. KG (Donaueschingen, Německo) (zástupce: A. Jacob, Rechtsanwalt)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „Compliant Constructs“ – Přihláška č. 16 125 461

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 5. května 2018, ve věci R 1626/2017-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil a rozhodl o provedení zápisu;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b a písm. c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001;
- Porušení čl. 7 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001.

Žaloba podaná dne 7. května 2018 – Polskie Linie Lotnicze „LOT“ v. Komise**(Věc T-296/18)**

(2018/C 231/58)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Polskie Linie Lotnicze „LOT“ S. A. (Varšava, Polsko) (zástupce: M. Jeżewski, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- určil, že rozhodnutí Evropské komise je neplatné;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení před Tribunálem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně sedm žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod, vycházející z toho, že Komise tím, že neprovedla úplné posouzení negativních účinků spojení z hlediska hospodářské soutěže, včetně mj. posouzení účinků spojení na relevantní trhy určené na základě modelu O&D [(místo odletu/místo určení)], porušila ustanovení Smlouvy, která se týkají podmínek udělování souhlasu se spojováním podniků a která tyto podmínky přímo nebo nepřímo upravují, včetně zejména článků 101 a 102 Smlouvy a předpisů, které je provádějí, včetně zejména čl. 6 odst. 1 písm. b) a čl. 2 odst. 1 a 2 nařízení č. 139/2004. Posouzení spojení na základě modelu O&D vede přitom k odhalení řady překážek pro hospodářskou soutěž vzniklých v jeho důsledku.
2. Druhý žalobní důvod, vycházející z toho, že Komise v souvislosti s možností poskytování služeb letecké přepravy osob [z letišť] a na letiště, jichž se spojení týká, posoudila účinky spojení nesprávně, čímž se zároveň dopustila závažného a zjevně nesprávného posouzení spojení. Kdyby byla analýza spojení provedena řádně, musel by být učiněn závěr, že jeho provedení vyvolá řadu negativních účinků na hospodářskou soutěž včetně toho, že povede k dominantnímu postavení společnosti Lufthansa na určitých letištích.
3. Třetí žalobní důvod, vycházející z toho, že Komise tím, že porušila zásady neutrality, transparentnosti a nediskriminace při přidělování slotů na určitých letištích, porušila nařízení č. 95/93.
4. Čtvrtý žalobní důvod, vycházející z toho, že Komise tím, že neposoudila, zda údajné zefektivnění vyvolané operací převáží její negativní účinky na hospodářskou soutěž, nedodržela „Pokyny pro posuzování horizontálních spojování“.
5. Pátý žalobní důvod, vycházející z toho, že Komise tím, že společnosti Lufthansa uložila povinnosti, které nebrání významným překážkám pro hospodářskou soutěž vzniklým v důsledku operace, porušila ustanovení Smluv a ustanovení k jejich provedení.
6. Šestý žalobní důvod, vycházející z toho, že Komise tím, že nezohlednila překážky pro hospodářskou soutěž na vnitřním trhu vzniklé v důsledku operace v kontextu státní podpory přiznané společnosti Air Berlin, porušila ustanovení Smlouvy, zejména čl. 107 odst. 1 SFEU a předpisy, které je provádějí.
7. Sedmý žalobní důvod, vycházející z toho, že Komise nedostatečným odůvodněním svého rozhodnutí porušila článek 296 SFEU.

Žaloba podaná dne 13. května 2018 – Janukovyč v. Rada

(Věc T-300/18)

(2018/C 231/59)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Viktor Feodorovyč Janukovyč (Rostov na Donu, Rusko) (zástupce: T. Beazley, QC)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Rady (SZBP) 2018/333 ze dne 5. března 2018 ⁽¹⁾ a prováděcí nařízení Rady (EU) 2018/326 ze dne 5. března 2018 ⁽²⁾ v rozsahu, v němž se týkají žalobce; a
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce sedm žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že žalobce nesplňuje v rozhodném období stanovená kritéria pro zařazení osoby na seznam. Rada Evropské unie řádně nezohlednila a neposoudila veškeré materiály, které jí byly předloženy, přičemž rovněž postupovala velmi selektivně při výběru materiálu, který zohlednila. Argumenty na podporu tohoto tvrzení vycházejí z toho, že vůči žalobci je vedeno pouze vyšetřování, které nepostupuje a zjevně nestačí ke splnění relevantního kritéria; a materiály, o něž Rada opírá své rozhodnutí o ponechání jména žalobce na seznamu, jsou zcela nedostatečné, rozporné, nepravdivé a nejsou podpořeny žádnými důkazy.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že se Rada dopustila zjevně nesprávných posouzení tím, že žalobce zahrнула do napadených opatření. Rada se ponecháním jména žalobce na seznamu i přes zjevný nesoulad mezi „odůvodněním“ a příslušnými kritérii pro zařazení, dopustila nesprávného právního posouzení. Důvody uvedené v souvislosti s prvním žalobním důvodem se dále uplatní i v rámci tohoto druhého žalobního důvodu.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že Rada neuvedla odůvodnění. Rada nevymezila skutečné a konkrétní důvody pro zařazení žalobce na seznam. „Odůvodnění“ přijaté v šestém pozměňujícím rozhodnutí a šestém pozměňujícím nařízení za účelem ponechání jména žalobce na seznamu (kromě toho, že jsou nesprávné), jsou formalistické, nevhodné a nedostatečně konkrétní.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení práv žalobce na obhajobu a/nebo z toho, že mu byla odepřena účinná soudní ochrana. Rada si mimo jiné vhodným způsobem nevyžádala vyjádření žalobce před jeho ponecháním na seznamu a žalobci nebyla dána náležitá a spravedlivá příležitost k tomu, aby buď napravil chyby, nebo poskytl informace, jež se týkají jeho osobní situace. V žádném okamžiku nedisponovala Rada/žalobce závažnými, věrohodnými nebo konkrétními důkazy, jež by mohly ospravedlnit uložení omezujících opatření.
5. Pátý žalobní důvod vychází z toho, že Rada neměla řádný právní základ pro přijetí šestých pozměňujících nástrojů. Argumenty na podporu tohoto tvrzení vycházejí z toho, že: a) V případě šestého pozměňujícího rozhodnutí nebyly splněny podmínky, aby se Rada mohla opírat o článek 29 SEU. Mimo jiné: i) cíle, které Rada výslovně uvedla, jsou pouze nepodloženými tvrzeními; ii) právní základ postrádá jakoukoliv dostatečnou vazbu na náležitý soudní přezkum vyžadovaný za stávajících okolností; a iii) uložení omezujících opatření žalobci totiž podporuje a ospravedlňuje chování nového režimu na Ukrajině, který sám podřívá spravedlivý proces a právní stát a který porušuje lidská práva; b) Nebyly splněny podmínky pro uplatnění článku 215 SFEU, neboť nebylo vydáno žádné platné rozhodnutí na základě kapitoly 2 hlavy V SEU; c) Neexistovala dostatečná souvislost pro uplatnění článku 215 SFEU vůči žalobci.
6. Šestý žalobní důvod vychází z tvrzení, že se Rada dopustila zneužití pravomoci. Skutečným záměrem Rady při provádění šestých pozměňovacích nástrojů byl v zásadě pokus zavděčit se současnému režimu na Ukrajině (tak, aby si Ukrajina vytvořila užší vazby s EU) a nebyl jím účel/odůvodnění, jež jsou uvedeny na začátku šestých pozměňujících nástrojů. Kritéria pro zařazení na seznam představují mimořádná a obecná zmocnění, jež je v souladu s cílem Rady.

7. Sedmý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že práva žalobce vlastnit majetek podle čl. 17 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie byla porušena mimo jiné tím, že omezující opatření představují neodůvodněná a nepřiměřená omezení těchto práv, protože kromě jiného: i) neexistuje žádná informace o tom, že jakékoliv údajně žalobcem protiprávně vyvedené státní prostředky se považují za převedené mimo Ukrajinu; a ii) není nezbytné ani vhodné zmrazit veškerý majetek žalobce, protože ukrajinské orgány nyní stanovily hodnotu údajných ztrát, pro které je vedeno související trestní stíhání proti žalobci.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady (SZBP) 2018/333 ze dne 5. března 2018, kterým se mění rozhodnutí 2014/119/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině (Úř. věst. 2018, L 63, s. 48).

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) 2018/326 ze dne 5. března 2018, kterým se provádí nařízení (EU) č. 208/2014 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině (Úř. věst. 2018, L 63, s. 5).

Žaloba podaná dne 13. května 2018 – Janukovyč v. Rada

(Věc T-301/18)

(2018/C 231/60)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Oleksandr Viktorovyč Janukovyč (Petrohrad, Rusko) (zástupce: T. Beazley, QC)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Rady (SZBP) 2018/333 ze dne 5. března 2018 ⁽¹⁾ a prováděcí nařízení Rady (EU) 2018/326 ze dne 5. března 2018 ⁽²⁾, v rozsahu, v němž se týkají žalobce; a
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce sedm žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že žalobce nesplňuje v rozhodném období stanovená kritéria pro zařazení osoby na seznam. Rada Evropské unie řádně nezohlednila a neposoudila veškeré materiály, které jí byly předloženy, přičemž rovněž postupovala velmi selektivně při výběru materiálu, který zohlednila. Argumenty na podporu tohoto žalobního důvodu vycházejí z toho, že vůči žalobci je vedeno pouze vyšetřování, které nepostupuje a zjevně nestačí ke splnění relevantního kritéria; a materiály, o něž Rada opírá své rozhodnutí o ponechání jména žalobce na seznamu, jsou zcela nedostatečné, rozporné, nepravdivé a nejsou podpořeny žádnými důkazy.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že se Rada dopustila zjevně nesprávných posouzení tím, že žalobce zahrнула do napadených opatření. Rada se ponecháním jména žalobce na seznamu i přes zjevný nesoulad mezi „odůvodněním“ a příslušnými kritérii pro zařazení, dopustila nesprávného právního posouzení. Důvody uvedené v souvislosti s prvním žalobním důvodem se dále uplatní i v rámci tohoto druhého žalobního důvodu.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že Rada neuvedla odůvodnění. Rada nevymezila skutečné a konkrétní důvody pro zařazení žalobce na seznam. „Odůvodnění“ přijaté v šestém pozměňujícím rozhodnutí a šestém pozměňujícím nařízení za účelem ponechání jména žalobce na seznamu (kromě toho, že jsou nesprávné), jsou formalistické, nevhodné a nedostatečně konkrétní.

4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení práv žalobce na obhajobu a/nebo z toho, že mu byla odepřena účinná soudní ochrana. Rada si mimo jiné vhodným způsobem nevyžádala vyjádření žalobce před jeho ponecháním na seznamu a žalobci nebyla dána náležitá a spravedlivá příležitost k tomu, aby buď napravit chyby, nebo poskytl informace, jež se týkají jeho osobní situace. V žádném okamžiku nedisponovala Rada/žalobce závažnými, věrohodnými nebo konkrétními důkazy, jež by mohly ospravedlnit uložení omezujících opatření.
5. Pátý žalobní důvod vychází z toho, že Rada neměla řádný právní základ pro přijetí šestých pozměňujících nástrojů. Argumenty na podporu tohoto tvrzení vycházejí z toho, že: a) V případě šestého pozměňujícího rozhodnutí nebyly splněny podmínky, aby se Rada mohla opírat o článek 29 SEU. Mimo jiné: i) cíle, které Rada výslovně uvedla, jsou pouze nepodloženými tvrzeními; ii) právní základ postrádá jakoukoliv dostatečnou vazbu na náležitý soudní přezkum vyžadovaný za stávajících okolností; a iii) uložení omezujících opatření žalobci totiž podporuje a ospravedlňuje chování nového režimu na Ukrajině, který sám podřívá spravedlivý proces a právní stát a který porušuje lidská práva; b) Nebyly splněny podmínky pro uplatnění článku 215 SFEU, neboť nebylo vydáno žádné platné rozhodnutí na základě kapitoly 2 hlavy V SEU; c) Neexistovala dostatečná souvislost pro uplatnění článku 215 SFEU vůči žalobci.
6. Šestý žalobní důvod vychází z tvrzení, že se Rada dopustila zneužití pravomoci. Skutečným záměrem Rady při provádění šestých pozměňovacích nástrojů byl v zásadě pokus zavděčit se současnému režimu na Ukrajině (tak, aby si Ukrajina vytvořila užší vazby s EU) a nebyl jím účel/odůvodnění, jež jsou uvedeny na začátku šestých pozměňujících nástrojů. Kritéria pro zařazení na seznam představují mimořádné a obecné zmocnění, jež je v souladu s cílem Rady.
7. Sedmý žalobní důvod vychází z tvrzení, že práva žalobce vlastnit majetek podle čl. 17 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie byla porušena mimo jiné tím, že omezující opatření představují neodůvodněná a nepřiměřená omezení těchto práv, protože kromě jiného: i) neexistuje žádná informace o tom, že jakékoliv údajně žalobcem protiprávně vyvedené státní prostředky se považují za převedené mimo Ukrajinu; a ii) není nezbytné ani vhodné zmrazit veškerý majetek žalobce, protože ukrajinské orgány nyní stanovily hodnotu údajných ztrát, pro které je vedeno související trestní stíhání proti žalobci.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady (SZBP) 2018/333 ze dne 5. března 2018, kterým se mění rozhodnutí 2014/119/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině (Úř. věst. 2018, L 63, s. 48).

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) 2018/326 ze dne 5. března 2018, kterým se provádí nařízení (EU) č. 208/2014 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině (Úř. věst. 2018, L 63, s. 5).

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUXEMBURSKO

CS